

TURAI HIRLAP

KÖZÉLETI HAVILAP

2005. FEBRUÁR

Magyar Máltai Szeretetszolgálat: Kistérségi működés turai központtal

Városunkban hamarosan megalakul a Magyar Máltai Szeretetszolgálat helyi szervezete, amely a tervek szerint nemcsak városunkban, hanem turai irányítással a kistérség egész területén szolgálatot vállalna. Ezzel kiteljesedhet az MMSZ működése körzetünkben, amely a turai I. sz. Óvodában, a szervezet iránymutatásával működő nevelési programnak köszönhetően már évek óta jelen van.

(cikkünk a 10. oldalon)

Alig hitt a szemének a teherautó-átadásra érkező miniszter Követendő példa a Szelektív Kft. turai hulladéklerakó telepe

Dr. Persányi Miklós környezetvédelmi miniszter február 7-én úgy járt-kelt Turán, a Szelektív Kft. hulladéklerakó telepén, mint egy tudományos-fantasztikus film szereplője egy ismeretlen világban. Nem hitt a szemének, ezért maga készített fényképfelvételeket a létesítményről, ami azt bizonyítja: Tura, Galgahévíz, Zsámbok és Vácszentlászló vezetői és lakói a munka nehezebb végét fogták meg, amikor évekkal ezelőtt eldöntötték: országosan is úttörő módon szétválogatva gyűjtik, rakják le és hasznosítják a településükön keletkező háztartási hulladékot.

A miniszter meggyőződhetett a teljesítés eredményességéről, a fényképfelvételekkel pedig elegendő muníciót szerzett ahhoz, hogy hatásosan érveljen a termékdíjak bevezetéséért, a csomagolóanyagok visszaváltásáért, újrahasznosításáért. A zöldtárca vezetőjét *Tóth István* polgármester hívta meg az alsóalgamenti „csuda” megtekintésére.

(folytatás a 4. oldalon)

Balázs Gusztáv felvétele

Gazdag életútja összefort a Galgamente közéletével Örök nyugalomra helyezték Sára Ferenc népművészt

Február 1-jén délelőtt a turai újtemetőben több százan kísérték utolsó útjára Sára Ferenc pedagógust, népművészt, a Galgamente hagyományörzésének kiemelkedő személyiségét, számos kitüntetés birtokosát. Sírjánál családtagjai és barátai mellett egykori kollégái, tanítványai és zenésztársai hajtottak fejet.

Az élete 69. esztendejében, súlyos betegség következtében elhunyt Sára Ferencre lapunk 6-7. oldalán emlékezünk.

A tartalomból

Új „akció”: egyet nyer, mindent fizet

Ismét csalók járják Turát
(8. oldal)

Zenészlegendák:
Tóth Mihály
(14-15. oldal)

Megyebajnok a turai leány tornászcsapat
(20. oldal)

November óta harmadszor változott a talajterhelési

A képviselő-testület először elfogadta a város három nevelési-oktatási intézménye – a Hevesy György Általános Iskola, az I. és a II. számú Óvoda – házirendjét, valamint Szervezeti és Működési Szabályzatát. Ezután a testület első félévi munkatervének áttekintése és elfogadása következett.

Mint arról korábban már beszámoltunk, a települési hulladék-közszolgáltatás fejlesztésének támogatására városunk 16 millió 625 ezer Ft-ot nyert a Közép-Magyarországi Regionális Fejlesztési és Szolgáltató Kht. által kiírt pályázaton. Az érintett önkormányzatokkal lefolytatott egyeztetéseknek megfelelően a közbeszerzési eljárást felügyelő bizottság tagja lett

Király Lászlóné és Hubert Józsefné galgahévízi köztisztviselő, Kaján János zsámboki műszaki előadó és Benke Sándor, a Szelektív Kft. ügyvezetője.

Előző számunkban ugyancsak jeleztük, hogy a Kormány ismét módosította a talajterhelési díj megállapítására vonatkozó rendeletét, emiatt az ügy november óta harmadszor került a grémium elé. A képviselők is hitetlenkedve fogadták a helyzetet; Baranyi Károly afelől érdeklődött, mikor értesült a polgármesteri hivatal a jogszabály-változásról. Dolányi Róbertné jegyző válaszában elmondta: nem történt mulasztás, ugyanis a vízbázis állapotát módosító szakminisztériumi rendeletet 2004. de-

cember 25-én (!) módosították, tehát ez csak a decemberi turai képviselő-testületi ülést követően jelenhetett meg a Magyar Közlönyben. Eszerint a turai ivóvízbázis ismét a fokozottan érzékeny kategóriába került, s emiatt a talajterhelési díj mértéke – a szennyvízcsatorna-hálózatra nem kötött háztartásokra vonatkozóan, a fogyasztott ivóvíz mennyisége alapján – 2005-ben 72, 2006-ban 180, 2007-ben 270, 2008-ban 324, míg 2009-ben 360 Ft lesz köbméterenként.

Részen az előző napirendi ponthoz kapcsolódva ismét csatornadíj-emelésről döntött a grémium. Nagy-Tóth István, a Pénzügyi Bizottság elnöke elmondta: a Galgahévízzel közösen üzemeltetett csatorna-

rendszer tavaly közel hétmilliós veszteséget termelt. A decemberben megállapított díj (amiben – a most elfogadott összeggel ellentétben – talajterhelési díjtétel is szerepelt) mellett háztartásonként havi 200 Ft átalánydíjról is döntött a testület, ám a rendszer gazdaságos működtetésével kapcsolatban aggályok merültek fel, ami alapján újabb díjemelés vált szükségessé. Baranyi Károly számításai szerint az átalánydíj ötmillió Ft-tal növeli a bevételi oldalt, s előfordulhat, hogy a szennyvíz díja magasabb lesz, mint az ivóvízé. A díjemelést ellenző városatyá szerint nem lehet minden helyzetben állami támogatásra számítani. Tóth István polgármester hangsúlyozta: a díjemelés elutasítása esetén néhány hónap múlva működésképtelenné válhat a szennyvíztisztító. A képviselő-testület végül két ellenszavattal és két tartózkodás mellett 10 Ft + ÁFA-val, 165 Ft + ÁFA-ra emelte a szennyvízdíj köbméterenkénti összegét.

Városunk idei költségvetését várhatóan február közepén vitatja meg és fogadja el a képviselő-testület, viszont az előző évi költségvetést – *technikai átvezetés* címén – legutóbb is módosították, ezúttal több mint ötvennégy-millió Ft-tal. A 2004. évi bevételi és kiadási főösszeg ezzel átlépte az egymilliárdos határt: 1 milliárd 51 millió 556 ezer Ft-ra növekedett.

Az önkormányzathoz két pályázat érkezett a 2005. évi könyvvizsgálói feladatok ellátására; közülük a kedvezőbb ajánlatot tevő, a feladatot Turán évek óta ellátó Tóth János könyvvizsgáló és a Dr. Schmidt Géza Bt. közös pályázata nyert, ezért a képviselők felhatalmazták a polgármestert a szerződés aláírására. Június 30-ig továbbra is dr. Klausmann Kornél ügyvéd látja el az önkormányzat és a városi gyámhivatal jogi képviseletét.

Első olvasatban

Rendelet-tervezet az út- és csapadékvíz-elvezetés és építéséről

Az utépítés nem tartozik az önkormányzatok kötelező feladatai közé, ám ahol futja rá a település költségvetéséből, folyamatosan csökkentik a sáros-poros útszakaszok hosszát, egyúttal a csapadékvíz megfelelő elvezetését is igyekeznek megoldani. A baj ott van, hogy mindegyre egyre kevesebb helyen van pénz.

Az érintett lakosok kezdeményezésére és jelentős anyagi áldozatállalásával tavaly számos turai utcát sikerült szilárd burkolattal ellátni. Az önkormányzat év közben többször döntött arról, hogy a bekerülési összeg felével hozzájárul e beruházások költségeihez. Miután idén további hasonló lakossági kezdeményezésekre van kilátás, szükség van a speciális utépítési konstrukció jogszabályi háttérének megalkotására. A rendelet tervezetét a január 25-i testületi ülésen első olvasatban vitatták meg a képviselők.

Az utcán belül már a kezdetektől szükséges az egyetértés, hiszen a lakóknak

társulást kell alakítaniuk alapító okirattal, közös képviselővel, kötelezettségvállalással stb. A szilárd burkolatra és vízelvezető árokra városi turai utcák hosszban és szélességben is eltérőek, ezért utcánként más és más összegbe kerülhet az utépítés négyzetméterre vetített költsége. A lakossági részvétel aránya épp emiatt a rendelet-tervezet sarkalatos pontja, hiszen nem mindenki tudja vállalni az önrész befizetését.

Ha egy utca szilárd burkolatúvá tételére lakossági kezdeményezés indul, abban minden érintett lakosnak részt kell vennie. Erre önkormányzati szempontból két megoldás van: a város csak

akkor fizet hozzájárulást az utépítéshez, ha minden érintett lakos hajlandó hozzájárulni a beruházáshoz, vagy akkor, ha legalább az érintettek kétharmada kezdeményezte az utépítést – ekkor viszont a kisebbséget kötelezni kell az utépítési érdekeltiségi hozzájárulás megfizetésére. Azok számára, akiknek nincs megakarított pénzük az önrész befizetéséhez, több hitelintézet megkeresésével kedvező hitel-lehetőséget kell felkutatni.

A rendelet természetesen nem csak a finanszírozási oldalt szabályozza majd: a beruházás műszaki felügyeletének meghatározásától az építési feladat vállalkozásba adásáig minden egyes részletet tartalmaznia kell. A testületi ülésen elhangzott javaslatok felhasználásával a jogszabály várhatóan márciusban kerül végző formába öntve a testület elé.

-h-

díj mértéke városunkban

A Földművelésügyi Minisztérium parlagfű-mentesítésre kiírt pályázatára Tura 5 db fűkaszára és a hozzájuk tartozó védőfelszerelésekre közel egymillió Ft-ért pályázik. Ugyancsak a szakminisztérium írt ki pályázatot a parlagfűvel fertőzött területek fizikai mentesítéséhez szükséges helyzet-meghatározó eszközök (GPS) és a hozzájuk tartozó térképszoftverek beszerzésére. E célra mintegy 538 ezer Ft-ra pályázik a város.

A képviselők ezután megvitatották az érintett ingatlan tulajdonosok kezdeményezésére, önkormányzati részvállalással történő út- és csapadékvíz-elvezetés építések rendjéről szóló rendelet-tervezet első olvasatát. Erről külön cikkben számolunk be.

A város közintézményeinek rövid-, közép- és hosszútávú fejlesztési tervéről Székely Géza műszaki osztályvezető készített előterjesztést. Az egy, három illetve hét évre szóló fejlesztési tervek első sorban a hatékonyabb, előre tervezhető, ütemezhető, hosszú távon EU-források bevonásával megvalósuló gazdálkodást és fejlesztést szolgálják. A működési költségek csökkentése *energiaracionalizálási lépéseket is igényel*, amit egyebek közt rekonstrukciókkal, átalakításokkal és korszerű, energiatakarékos eszközök beszerzésével kell elérni. A grémiум megbízta a jegyzőt a fejlesztési tervek és az energiaracionalizálási program elkészítésével.

Ezután a városi ünnepek kerültek napirendre. *Kálna Tibor*, a KOS-Bizottság elnöke javaslatot tett a három hivatalos városi ünnepség szervezőire: eszerint a március 15-i megemlékezést a Hevesy György Általános Iskola, a Szent István-napi ünnepségsorozatot a Bartók Béla Művelődési Ház és a Városi Könyvtár, míg az október 23-i ünnepi műsort a Vagyázó Kör, a Kaszap István

Cserkészcsapat vagy az újjáalakult Turai Komédiások társulata koordinálná, esetleg együttesen. Ha a Pénzügyi Bizottság talál rá lehetőséget, támogatni kellene az április 2-i hatvani-turai-boldogi csata „imitációját”, a május 1-jei Európa-napot illetve majális, a május 28-i Extrém Sportnapot, a június 11-12-i Turai Nyári Játékokat, illetve a szeptember 11-ére meghirdetett Híresvárosi Vigadalmat. *Jenei Csabáné* felvetette: miután Tura *júliusban lett város*, a városnap ünnepséget nem szeptemberben, azaz a várossá nyilvánítást igazoló okirat átvételének évfordulóján kellene megrendezni. Szervezési okok miatt (a szereplő gyerekek mozgósítása iskolaidőben eredményesebb, emellett a szeptemberi időpont már több körzeti kiadványban megjelent) a Híresvárosi Vigadalom továbbra is szeptemberben lesz. Felvetődött a pedagógusnap, valamint *A Kihívás Napja* újbóli megrendezésének ötlete is. (A művelődési ház és a Turai Sportkör már meg is egyezett *A Kihívás Napja* turai közös megrendezésében – *a szerk.*)

A képviselők a szokásos éves teljesítményértékelés kapcsán köszönetüket fejezték Dolányi Róbertné jegyzőnek és *Erdélyiné Imrő Ildikó* aljegyzőnek munkájukért. Az Ügyrendi Bizottság értékelése szerint a szakterületek összefogásával, a pénzügyi lehetőségek kihasználásával, az eljárások és a határidők betartásával hozzájárultak az önkormányzat és a város eredményes működéséhez.

A képviselők végezetül a polgármester idejéig illetményének összegéről döntöttek. A jogszabály szorói alapján ez az összeg idén havi 437.500,- és 472.500,- Ft között lehet. A képviselők a költségvetésben is *következetesen érvényesített költségmegtakarítási szempont* alapján az adható összeg tartomány alsó határát szavazták meg.

Lezárult egy két éves program

Elismerő oklevél Turának

Csizmár Gábor munkaügyi miniszter és Szabó Imre, a Pest Megyei Közgazdászok elnöke fémjelte azt a bensőséges összejevetelt, ahol a két évig tartó program zárásaként elismerő oklevelet adtak át a Megyeházán. A kistérségünkben, Tura Város Önkormányzata gesztorságával megvalósított program sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint az a városunknak adott oklevél, amelyet Tóth István polgármester vehetett át.

A programról *Halász Levente* kistérségi menedzsert kérdeztük.

- Mi a nemrégiben befejeződött Integrált Roma Foglalkoztatási Központi Program a lényege?

- *Lengyel János*, a Pest Megyei Munkaügyi Központ igazgatója fejében született meg az a gondolat, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű, elsősorban roma munkavállalók számára újszerű, komplex programot kellene indítani, amely elhelyezésükre nem csak a Munkaügyi Központ eszköztárából használja, hanem segítő partnereket is megnyer az ügynek. A program három pillérre épült: közhasznú munkavégzés, vele párhuzamosan zajló humánszolgáltatás és felzárkóztató képzés, majd szakmatanulás. A programban a partnerség volt a kulcszó, ami azt jelentette, hogy a programot támogató intézmények, civil szervezetek, önkormányzatok, kistérségi társulások a szakterületüknek megfelelő munkával segítik a résztvevők előrehaladását.

A programban olyan turai, dányi, gödöllői, galgahévízi, aszói és bagyi romák vettek részt, akiknél anyagi, családi hátterük, indíttatásuk miatt nehézségekbe ütközött a szakmatanulás és a munkavállalás. Turáról 20 fő vett részt a programban, közülük

8 szerzett parkgondozó szakképesítést. A program sikeréért köszönet illeti a Polgármesteri Hivatalból *Kállai-né Dolányi Katalint* és *Fülöp-né Csépanyi Mariann*t. Sokat segített a programosok kiválasztásában, tájékoztatásban a Turai Családsegítő Szolgálat.

A programosok az önkormányzatnál és annak intézményeinél dolgoztak közhasznú munkásként, de a munkaidejük egy részében humánszolgáltatáson és felzárkóztató képzésen vettek részt. A humánszolgáltatás keretében elsősegélynyújtási, önkormányzati, jogi, állampolgári ismereteket sajátítottak el, megismerkedtek a cigány kultúra emlékeivel, értékeivel. A felzárkóztatás keretében pedig magyarból és matematikából tapasztalt szaktanárok segítségével vették át a 7. és 8. osztály anyagát.

- Erre miért volt szükség?
- Gyakori probléma a szakmatanulásnál, hogy vagy nem tanulta meg annak idején a diák, vagy elfelejtette az alapvető helyesírási szabályokat és matematikai ismereteket. Ennek az lett a következménye, hogy a szakmatanulás első felében „elvérezték”.

- Milyen előre nem látható problémával találkozott a két év során?

- Az alapvető problémát az jelentette, hogy a programosok fizetésének egy részét a Munkaügyi Központ adta, a másikat az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány, és sajnos ez utóbbi sokszor hónapokat késelt a pénzzel.

- Lesz-e folytatás?

- Ezt sokan megkérdezték a minisztertől, aki azt a választ adta, hogy ebben az évben nagyságrenddel több pénz lesz az ilyen típusú programokra. Vicsesen úgy fogalmazott, hogy egy nullát tegyünk hozzá a tavalyi pénzhez, kis idő múlva hozzátette, „persze a végéhez”.

M. A.

Alig hitt a szemének a teherautó-átadásra érkező miniszter

Országszerte követendő példa a Szelektív Kft. turai hulladéklerakó telepe

(folytatás az 1. oldalról)

A látogatásra az adott alkalmat, hogy a települési hulladékkezelés fejlesztésére szánt 1,5 milliárd forintos költségvetési keretből a Közép-Magyarországi Regionális Fejlesztési Tanács által kiírt pályázaton Tura önkormányzata a társönkormányzatokkal 166

térő gondolat: az összefogás szükségessége. A szelektív hulladékgyűjtés tipikusan olyan *össztársadalmi társasjáték*, melynek sikeressége az egyének akaratától és az összefogásuktól is függ. Az állami akarat, a sok milliárd befektetett forint, a felállított szelektív hulladéktárolók mellett az

posztbulik” sorozata) azt eredményezte, hogy az egy főre jutó száraz (hasznosítható) hulladék értékesített mennyisége tavaly már 21,7 kg volt. Ezek az adatok *messze meghaladják* az országos átlagot. Ezért dicséret illeti a térség lakosságát és vezetőit.

Mint megtudtuk, a minisztérium 2005-ben tovább szigorítja a gazdasági szabályozó eszközöket. Visszavételi és hasznosítási kötelezettséget ír elő a gyógyszerekre, a szárazelemekre és a festékmарadványokra, hogy minimálisra csökkenjen a szemétben lévő veszélyes anyagok mennyisége. Nagyobb hangsúlyt fektetnek a szabályok betartására és a kihágások szankcionálására. A rendőrség bevonásával *bűnmegelőzési akciókat* tartanak majd. A veszélyes anyagokkal foglalkozó vállalkozásoknál bevezetik a biztosítékadást és a céltartalék-képzést.

életi személyiségei között. Erről következő számunkban írunk bővebben. Most csak azt említjük meg, hogy *Tóth Gábor* országgyűlési képviselő vállalta: eljár a Földművelésügyi Minisztériumnál a földtulajdonviszonyok rendezése érdekében, elősegítendő a szennyvíztisztító telepen keletkező szennyvíziszap megnyugtató elhelyezését és kezelését.

Balázs Gusztáv
A szerző felvételei

millió forintot nyert egy konténerszállító gépjármű beszerzésére. *Persányi Miklós* ezt adta át a lerakótelep bejárása után. Az új gépjármű lehetővé teszi, hogy a zöldhulladékot nagykonténerekben is elhelyezhesse a lakosság, a begyűjtött hulladék pedig gazdaságosabban szállítható.

- Miniszterségem alatt számos alkalommal beszéltem már a szelektív hulladékgyűjtés fontosságáról – mondta a látottak nyomán a politikus. – Ezen hivatalos alkalmak és a magánbeszélgetéseim során is rendre feltűnik egy vissza-

is kell, hogy a polgárok felismerjék a szelektív gyűjtés jelentőségét és ők is tegyenek érte. Galgahévíz, Tura, Vác-szentlászló és Zsámbok vezetői és lakosai jelentős erőfeszítéseket tettek és tesznek a szelektív hulladékgyűjtés elterjesztéséért. Négy év tapasztalatai azt mutatják, hogy a lakosság egyre nagyobb számban vesz részt a gyűjtésben. Az itt bevezetett rendszer *eltér a Magyarországon megszokottól*. A házhoz menő gyűjtési mód és a hatásos és ötletes szemléletformáló kampány (mint például a „kom-

A lerakótelepi látogatás után beszélgetés kezdődött a miniszter és a kistérség köz-

Richard Fritz Kft

Gumi, Mûanyag és Üveg Autóalkatrészeket Gyártó Kft.

Aszódon 11. éve folyamatosan mûködõ és fejlõdõ vállalatunk gumi és mûanyagüzemébe

Felvételt hirdetünk!

Nõi munkaerõt keresünk:

Munkakör: Üvegelõkészítõ Munkarend: III mûszak
Feladat: Autó oldalszélvédõk szerelése, ragasztása, sorjázása
Követelmények: Szakmunkás bizonyítvány
Javadalmazás: Versenyképes fizetés, teljesítmény alapján

Jelentkezés:

2170 Aszód, Pesti út 19/a - személyesen kedden és csütörtökön 10.00-tól 11.00-ig.
Tel.: 06-28-400-680, 06-28-400-091 Személyzeti vezetõ

Bendzsó Beton Kft.

POROTHERM
tégla akció
február 28-ig!

**CSEH, LENGYEL ÉS NÉMET SZÉN,
TÖLGY ÉS AKÁC TŰZIFA
KAPHATÓ!**

Betonüzem:

Tura, Haraszi Major

Tel/Fax: 06-28/580-025

Tel: 06-30-961-3247, 06-20-942-3819

Tüziptelepek:

Tura, Vasútállomás

Tel/Fax: (28) 469-827

Tel: 06-20-988-7650

Galgahévíz, Fõ út 31.

Tel/Fax: (28) 460-030

Részletek Tóth István polgármester búcsúbeszédéből

Egy alkotó, mindig közösséget szolgáló élet befejezését jelenti a szomorú esemény. Egy teljes élet lezárását, mely bővelkedett küzdelmekben, vívódásokban, elhivatottságban töltött években, szép eredményekben, de jutott hozzá csalódás, betegség, fájdalom is. Egy élet ellobbanását, melyet *Benjámín László* soraival jellemezhetnék:

*„Bátran légy tenmagad,
akárhogy ráncigálnak.
Vezérnek lássanak bár,
vagy muzsikus cigánynak.
Főlemel tisztelettel a világ, vagy legyűr,
a páholyban, a porban az vagy, ami belül.”*

1936-ban született Turán. Az érettségi letétele után 1954-től Aszódon, majd a turai könyvtárban dolgozott. 1952-ben egész életét, munkásságát meghatározó találkozása *Béres János* furulyaművésszel később barátsággá, majd szinte minden napi munkakapcsolattá alakulva a népzene, a néphagyomány elkötelezettjévé tette. 1961-ben a Szegedi Tanárképzőn szerzett ének-rajtszakos tanári diplomája már ennek az elhivatottságnak a következménye. Az 1961-62-es tanévben a turai Általános Iskola tanáraként kezdte szakmai pályáját.

Kovács Laci bácsi 1962-ben hirtelen bekövetkezett halálával a turai hagyományörzés sokrétű feladata mellett a Galgamente népművelésének súlya is egyre inkább a fiatal szakember vállára nehezedett. 1963-tól a turai Művelődési Ház igazgatója, 1968-tól a gödöllői járás függetlenített művelődési felügyelője. 1972-ben Hévízgyörkre helyezték művelődési ház vezetőnek: '74-től ugyanott az általános iskola igazgatója. 1975-től Aszódon általános iskolai igazgató, igazgatóhelyettes. 1984. december 1-től 1990 szeptember 30-ig Tura Nagyközség Tanácselnöke, majd nyugdíjazásáig Hévízgyörkön általános iskolai tanár.

A tevékenység sokoldalú, a felsorolás száraz, mert a munkahelyek felsorolása mellett nincs ott az egész életére jellemző feljegyzés: A kötelező órákon felül végzett népművelői munka időtartama – estékbe, éjszakákba nyúló próbák az énekkarokkal, zenészekkel, szakkörökkel. Nincs a csoportok felkészülését átforrósító lelkesítés, biztatás, olykor követelőző eligazítás.

A számadatok mellett nem tüntetik fel a hagyományörző csoportok találkozóinak összefogását, a Galgamenti Népi Fesztiválok, a Ki Mit Tud?-vetélkedők hangulatát, a TV- és rádiófelvételek győtrődéses izalmait.

1962-től a tanítás, az iskolai teendők, a népművelési felügyelői munka mellett volt ereje a Turai Népi Együttes irányítására, fellépéseinek szervezésére, műsorainak rendezésére. 1972-ben megszervezte az Egyesített Alsó-Galgamenti Népdalkört, csoportjaival rendszeresen felléptek a megyei és országos versenyeken, szerepeltek a rádióban.

Tevékenységét a sok-sok elismerő oklevél mellett 1998-ban önkormányzatunk a Turáért Emlékéremmel, a Pest Megyei Művelődési Központ 2000-ben jubileumi emlékgyűrűvel, a Galgamente 2001-ben Vankóné Dudás Juló-díjjal ismerte el.

A szüreti mulatságok, a farsangi bálók, a népi zenekarok értő és lángoló szervezője most elköszön tőlünk. Furulyájának csodálatos hangját már csak a rádió felvételeiből ismerheti a fiatalabb nemzedék.

Lelkének egyik álma, a falumúzeum létrehozása megvalósult. A másik nagy álma, az egységes, rendszeresen megrendezésre kerülő, hagyományokat megtartó nagy Galgamenti Népi Fesztivál – mely a kistérségi összefogás példája lehetne – a következő évtizedekre marad.

Akik most ennél a sírnál a Galgamentéről itt vagyunk, kérem, érezzük át elgondolásának, álmának nagyszerűségét, igyekezzünk ezt az álmat megvalósítani.

Lami István búcsúja Sára Ferentől „El kell a fűnek száradni...”

Az alábbi levelet *Lami Istvántól* kaptuk, Püspökhatvanból. Úgy gondolom, a levél íróját nem kell bemutatnom, hiszen ő is egyik nagy népművésze, több könyv írója, a szlovák néphagyományok nagy ismerője és ápolója.

Így búcsúzik Sára Ferentől:

Tisztelt Barátaim!

Szülőföldünk, e szép Galga Táj ismét szegényebb lett egy nagyszerű, sokoldalú fiával, Sára Ferencsel.

Jó ötven évvel ezelőtt az akkori Turai Folklóregyüttes a Kossuth-díjas *Kovács László* „Aratókoszorú” című népi játékának bemutatójára készült. A Népművészeti Intézet engem bízott meg, hogy segítsék a szokásjáték táncanyagának beállításában. Ennek kapcsán ismertem meg Sára Ferencet. Tizennyolc éves lehetett. Ő volt a fiatal táncosok lelke. Szépen énekel, jól táncolt és kiválóan furulyázott. Ebből az énekes, táncos, furulyás fiatalemberből lett később vidékünk egyik legkiválóbb népművelője.

Ő volt a *Magyarországi szlovák népballadák* című könyv zenei anyagának lejegyzője; ezzel neve a hazai szlovák néprajzirodalomba is bekerült. Utoljára a Galga Expedíció 2003-as évi záróünnepségen találkoztunk. Az Expedíció vezetője, *Takács Pál* felkért, hogy táncoljak el valamit régi, táncos emlékeimből, és felkérte Sára Ferencet, hogy furulyán adjon hozzá kíséretet. Ez a tánc és furulyakettős tett pontot több mint félévszázados baráti kapcsolatunkra. Ott és akkor énekeltek utoljára közösen *Feri* legkedvesebb dalát:

*Galga vize szép csendesen kanyarog,
Selymes partján barnakislány andalog.
Onnan nézi a rohanó fényes habokat,
... melyeket a tavasi szél hajtagat.
Azóta nem találkoztunk.*

Kedves Feri! Az aratókoszorútok első dalának kezdősora így szólt:

„El kell a fűnek száradni, ha a kasza levágja.”

Ma én így folytatnám:

„Az embernek el kell menni, ha a halál szólítja.”

Téged elszóltított közülünk, így hát Sára Ferenc, Isten veled.
Lami István

P. S.: Sára Ferenc 1999-ben kapta meg a Galga-díjat, amelyet az Expedíció 1998-ban alapított.

Takács Pál

Emlékező farsangi este

Egy felejthetetlen alkotói életpálya

Nehéz szívvel érkezünk el február első hétvégéjéhez, a hagyományos batyusbál napjához, s azt megelőzően február 4-éhez, amikor a turai tradíciók jegyében megkoszorúztuk népművészeink sírjait a temetőben (*jobbra fent*). Hiszen magunkra maradtunk. Sírkerti sétánkon már nem vezetett bennünket Sára Ferenc. Bizonytalanabbak lettek lépeteink, de hisszük, hogy a hagyomány fennmarad, nem feleli a város népe sem az alkalmat, sem azokat, akik énekesként, zenészként, a viseltek készítőiként, népművelőként, néptanítóként öregbítették Tura hírért a világban, s erősítették közösségeinket. Az ő példájukból merítették erőt a másnapi batyusbál szervezői a folytatáshoz, a tisztelgéshez, az együttléthez.

A művelődési központban megjelenteket *Seres Tünde* igazgató asszony köszöntötte, felidézve a napok fájdalmas eseményét, Sára Ferenc elhunytát. A műsor természetesen a rá emlékezés jegyében telt. Felvételről hallhattuk *Béres János* furulyaművészt, akinek az ötvenes évek elején lett tanítványa, később muzsikustársa *Feri bácsi*.

Dr. Asztalos István, az aszódi Petőfi Múzeum nyugalmazott igazgatója e nagyszerű életpalota kis, de nagyon fontos szegletére, a Falumúzeum létrehozására emlékezett:

- Ahogy a mesében történnik: hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy egyszerű vidéki asszony, aki nagyon szerette a hitét, nagyon szerette a faluját, nagyon szerette a rokonságát, a szomszédságát, az egész falu népét szerette. És ezt a kicsorduló szeretetét úgy akarta kifejezni, hogy mindenkinek örömet szerezzen. Ám hamarosan rájött, hogy terve megvalósításához nem elegendő az ő nagy szeretete, nagy akarása, kell hozzá pénz, és még sok minden más egyéb is. Akkor gondolt egyet és elment a falu legtekintélyesebb emberéhez, a bíróhoz. Elmondta kívánságát, és a bíró nemcsak meghallgatta, hanem átölelte az egyszerű asszonyt, és ezt mondta neki: mindent megteszek, hogy amit eltervezett, meglegyen, mert én is erről álmodtam sok-sok éjen át.

Nem szeretném untatni Önöket a gyerekes mesével, de valahogy így indult meg a turai Falumúzeum létesítése: *Szilágyi Mancsi*, Mancsi néni, magyar népünkre jellemző, öserőből táplálkozó újra és szépre törekvő kezdeményezésével, minden akadályt leküzdni bíró szilárd akarásával és Sára Ferenc tanácselnök megértő, nemzeti kultúránk értékeinek megmentésére elkötelezett, mindent megadó támogatásával.

E nagy vállalkozás szerény segítője lehettem, és közelről láthattam e két nagyszerű ember egymást segítő közös munkáját. *Feri* nemcsak karmestere volt e sokoldalú munkafolyamatnak, hanem sokszor egyszerű munkásként, fizikai erejét, szabadidejét sem kímélve vett részt a közös munkában. Gondosan, minden részletet átbeszélve, átgondolva adta ki a munkát. Nemcsak a nagy feladatokat teljesítésében volt alapos, hanem a részletek kimunkálásában is aprólékosan pontos. Édes gyermekeként gondozta, irányította a Falumúzeum létrehozását, melynek sikeres megalkotását a kiváló szakember, a kiállítást megnyitó *Füzessy Endre*, a Szentendrei Skanzen neves igazgatója is a legmesszebbmenőik elismert.

A folytatásban *Benke István* idézte elénk gazdag filmarchívumából Sára Ferenc alakját, hangját és művészetét, akik akár furulyán, akár harmonikán, akár köcsögdudán játszott, magával ragadó tehetségről tett tanúbizonyságot.

Valamennyiünk érzéseit tolmácsolta ezek után *Tóth István* polgármester, amikor így szólt:

- Miért mondtátok nekem, hogy meghalt? Hiszen egész este itt volt közöttünk! Most is itt van, megidézünk, látjuk magunk előtt, ahogyan a színpadtól hátrahúzódik az oszlopig, beállítja a színpadra lépőket, figyel az apró részletekre, azt is megnézi, hogy áll a szoknya, milyen a cipő. Íme, nem tudjuk őt felejteni, íme, velünk van. Nemcsak azért, mert még csak néhány nap választ el bennünket, hanem azért is, mert amit ötven év alatt alkotott, azt nem lehet elfelejteni.

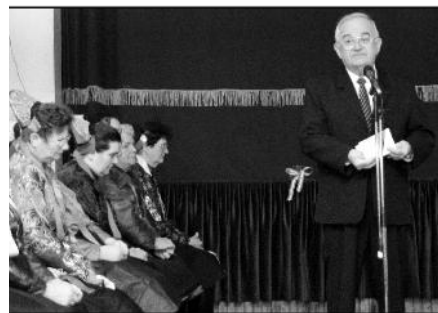
Ahogy *dr. Asztalos István* előttem mondta, Sára Ferenc nem ment üres kézzel a mindenható elé. Én azt gondolom, már meg is kérte őt, hadd szervezzen egy kis kört, hiszen ott van a jó *Szaszko Józsi bácsi*, *Jula mama*, és a legnagyobb tanítónk, *Laci bácsi* már alakítja a kórust. Emlékezésünkkel az ő akaratának feleltünk meg, s az ő végrendeletét teljesítjük, ha ezután is megtartjuk a farsangi mulatságunkat, ahogyan eddig is tettük.

Néhány éve azt mondtam Sára Ferencnek, hogy remélem, megéri, amikor a kastély kertjében megrendezzük a nagy Galgamenti Fesztivált. Most arra kérem, segítsen bennünket ehhez a célunkhoz odafentről; segítsen bennünket abban is, hogy megőrizzük hagyományainkat.

Az egész estét betöltő emlékezést megszépítették a város művészeti csoportjai és szólistái, éltetve a reményt: mindig akad majd példatartója a megszakadó példamutató életpályáknak.

Kép és szöveg:
Balázs Gusztáv

Jobbra lent: Sára Ferenc szólótáncos a 90-es évek elején, az egyik Aszódi Fesztiválon

A bezárt ajtó sem akadály

A tavaly decemberi erős bünelkövetési hullám lendülete januárban sem hagyott alább térségünkben. Különösen sok eset történt Bagon és Turán. Városunkban a családi házak bizonyultak potenciális célpontoknak. A Fácán utca egyik ingatlanába ajtóbefeszítés módszerével hatoltak be ismeretlen elkövetők, és számszámokat vittek el onnan. A Jókai utcában is volt egy betörés, itt a kiszemelt házba az ablakot betörve jutottak be a bűncselekmény elkövetői. Zsákmányuk többek között gáztűzhely és bojler volt.

Dohányárura utaztak azok a személyek, aki a Fűzfá büfébe lakatlevágás és ajtóbefeszítés után jutottak be. Könnyen elképzelhető, hogy ugyancsak ők voltak az elkövetői a Gödör kocsmába való betörésnek is. A rendőség munkatársai hatvani elkövetőkre gyanakodnak.

Történt egy autófeltörés is, mégpedig az Elnök utcában.

A tettes a rádiómagnót szedte ki a gépjárműből.

Továbbra is dívik a falopás. Ezt különösen a Honvéd-erdő sínylette meg. Több csapat is garázdálkodik, a rendőrök az egyik tagjait már elcsípték, ellenük eljárás folyik. A Tüzér utcában lopott fát is lefoglaltak a rendőrök, így az orgazdának különösen sokba került a tüzelő. A belügyések nem csak ezzel a sikerrel dicsekedhetnek: az elmúlt hetekben mintegy 15 bűncselekmény elkövetőire derült fény. A legnagyobb fogást kétségkívül a bagyi tűztagyár elleni betörés tettesének kézre kerítése jelenti, akik tésztaki nyomó számszámokat tulajdonítottak el. A rézből készült eszközök hárommillió Ft-ot érnek.

Ami a baleseteket illeti, ezekből szerencsére nemigen akadt Turán az elmúlt időszakban, csupán egy-két kisebb koccanás történt.

R. Z.

Elkészült a tavalyi év baleseti statisztikája

Több a súlyos baleset, sok az ittas vezető

Elkészült a Gödöllői Rendőrkapitányság illetékességi területéhez tartozó települések 2004. évi baleseti statisztikája. Sajnos ebből az derül ki, hogy nőtt a közlekedési balesetek száma.

12 olyan tragédia történt a

régió útjain, amely halállal végződött. 105 esetben súlyos sérültek váltak a mentőket, míg 177 esetben könnyű sérülteket kellett ellátni. Előbbi esetben csökkenésről, utóbbi esetében növekedésről beszélhetünk. A statisztikát az anyagi káros balesetek rontják le igazán, ebből 84-gyel volt több, mint 2003-ban.

A közlekedési balesetek többsége gyorsajtás miatt következett be, de előkelő helyen szerepel az elsősbség megadásának elmulasztása és a kanyarodási szabályok áthágása is.

Az is megdöbbenő, hogy 44 esetben a vezetés előtt elfogyasztott alkohol is közrejátszott a baj létrejöttében.

-erzé-

Új „akció”: egyet nyer, mindent fizet

Ismét csalók járják Turát

Turán ismét csalók járják az utcákat. Kiszemelt áldozataik idős, egyedülálló emberek, akiket azzal a hírrel keresnek fel, hogy az önkormányzatnál megtartott sorsoláson *takarót nyertek*. Sajnos voltak, akik annyira megörültek a hír hallatán, hogy egyáltalán nem furcsállották: *a nyereményt csak akkor vehetik át, ha legalább két takarót* – ráadásul darabonként tíz-tizenöt ezer forintért – *megvásárolnak*.

Kedves Turai Polgárok! Kérjük, ne dőljenek be az ismeret-

leneknek, bármilyen kecsegtető ajándékaival keresik fel Önöket, különösen az önkormányzat, a polgármesteri hivatal stb. nevében. Mielőtt (esetleg könnyelműen) megszabadulnának havi nyugdíjuk javától, *érdemes felhívni* a Polgármesteri Hivatalt (Tel.: 581-020), mi az igazság az állítólagos nyeremény ügyében. Aki találkozik a csalókkal, azonnal értesítse a rendőröket vagy a turai polgárőröket.

H. Sz.

Egyelőre csak a gödöllői körzetben

Újfajta igazolás a közlekedési baleseteknél

A Gödöllői Rendőrkapitányság illetékességi területén 2005. február 1-től – saját kezdeményezés alapján – bevezettek egy újfajta igazolást, ami lehetővé teszi a gyorsabb kárrendezési eljárást.

Ha közlekedési baleset részeseivé válnak és a helyszínen rendőri intézkedésre kerül sor, az intézkedő rendőr a helyszín adatai alapján kiállít egy igazolást, mellyel a megjelölt biztosítótársaságnál a kárrendezési igényt be tudják jelenteni. Az igazolás nem tartalmaz állásfoglalást a felelősség tekintetében,

azonban fontos információkat tartalmaz az ügy további menetét illetően.

Az igazolás birtokában már nem kell Gödöllői Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályán órákat eltölteniük a biztosítótársaságuk felé benyújtandó iratok beszerzésével.

Ez az újfajta igazolás egyelőre csak a Gödöllői Rendőrkapitányság illetékességi területén történt közlekedési balesetekre vonatkozik, egyéb esetekben továbbra is az eljáró szervtől kell beszerezniük a kárrendezéshez szükséges iratokat.

Keresik a „sportos” betörőt

A Gödöllői Rendőrkapitányság eljárást folytat jelentős értékre elkövetett lopás büntetett megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen, aki 2005. 01. 15-én 1300 óra és 01. 17-én 1000 óra közötti időben a Gödöllő, Petőfi téren lévő ZION Sportboltba betört, és onnan sportruházati cikket tulajdonított el 3,5 millió Ft értékben.

Az elvitt ruhaneműket Sherpa és Sandstone sí-túra kabátok, sínadrágok, polár pulóverek, hosszú szárú szövetnadrágok, Northface és Stonehenge

polár pulóverek, Merrell cipők és Rudy Project napszemüvegek teszik ki.

A Gödöllő Rendőrkapitányság kéri, hogy aki a bűncselekménnyel vagy az eltulajdonított ruhaneművel kapcsolatosan (pl. eladásra kínáltak fel gyanús körülmények közt ilyen ruhaneműket) érdemleges információval rendelkezik, hívja a 06-28/514-655/89 vagy az ingyenesen hívható 06-80/555-111 telefonon, a 107-es, 112-es segélyhívó telefonszámok valamelyikét.

Tura
Közbiztonságáért
2002
Polgárőr Egyesület
Éjjel-nappal hívható
számaink:
06-30-200-2452
06-70-247-3686
Számlasszámunk:
Turai Takarékszövetkezet
65900107-13024136
Kérjük, támogassa
működésünket!

Három klub érkezett vendégségbe Nyugdíjasok farsangi vigalma

A szerző felvétele

A turai Nyugdíjas Klub vezetősége és Őszirózsa Bokrétája ez évben is farsangi vigalomra hívta meg tagjait, segítőt és az érdeklődőket a művelődési ház nagytermébe. A vigalom a hagyományos batusbálók folytatásaként született.

A szép számú turai nyugdíjas mellett más települések (a hévízgyörki, a felsőtárkányi és a kistarcsai) klubjainak tagjai is eljöttek, illetve a színpadon is bemutatkoztak egymásnak. A rendezvény díszvendége volt *Krizsán Sándor*, az *Életet az Éveknek* tiszteletbeli elnöke feleségével, valamint városunk polgármestere, *Tóth István* és felesége.

A vigalmat *Marinka Sándorné Ilonka* nyitotta meg. A résztvevők köszöntése után eléne-

kelték a „kékszivarványt”, a klub vezetőjének legkedvesebb dalát. (Sajnos akkor még nem tudtuk, hogy pár nap múlva *Sára Ferenc* örökre eltávozik közülünk.)

Krizsán Sándor köszöntőjében utalt arra, hogy a nyugdíjas évek gondjait sokkal könnyebb elviselni, ha időnként megfogjuk egymás kezét, megosztjuk egymással örömeinket és fájdalmainkat. Ezután *Marinkáné* ajándékokkal lepté meg a vendégeket, majd kezdetét vette az igazi buli és a finom vacsora.

Tóth István polgármester örömet fejezte ki a klub vezetőinek és tagjainak hasznos együttműködésükért, és további jó egészséget és jó munkát kívánt a rendezvény résztvevőinek.

Takács Pál

A Magyar Kultúra napja tiszteletére Újévi koncert Turán

Január 23-án csodálhatta a közönség azt a koncertet a művelődési házban, amelynek főszereplője a 25 tagú Kastélyzenekar volt *Farkas Pál* vezényletével. A patinás zenei rendezvény létrehozásában nagy segítséget kapott a művelődési ház *Király Gyöngyitől*, az aszói Padmaniczky Művészeti Iskola tanárától, aki egyben a zenekar koncertmestere is.

A műsorban az alábbi művek szerepeltek: *Erkel Ferenc*: *Bánk Bán*, *Hunyadi László* (részletlek), *Kodály Zoltán*: *Háry Zsolt*.

– *Intermezzo*, *Kálmán Imre*: operett-részletek, *Strauss*-polkák és nyitányok, francia szonok. A műsor szólistái *Albert Tamás*, a Magyar Állami Operaház magánénekes, *Tóth János*, a Magyar Állami Operaház énekes és *Molnár Marica*, az Interoperett primadonnája, az Erkel Színház magánénekes voltak. Nagy sikert arattak az est táncosai is: *Várkonyi Szilvia* és *Egri József* tánckomikusok, az Interoperett szólistái, valamint ifj. *Rónai Lajos* és *Végső* (részletlek), *Kodály Zoltán*: *Háry Zsolt*. -tépé-

Minden hónap utolsó péntekén: Zagyva Banda folkkocsmája

Takács Pál felvétele

A turai Tibi-kocsmában minden hónap utolsó péntekén 19 órától a Zagyva Banda várja a népzene, a tánc és a jó hangulat kedvelőit.

Lapzárta utáni turai sakszikerek

Győri Gergő veretlenül lett első

A Pest megyei ifjúsági nyílt sakkversenysorozat negyedik felvonását február 5-én Gödöllőn rendezték meg, melyre a Galgavidéki Sakkbarátok Sportegyesülete (GVSE) 17 versenyzőt nevezett. Az *Erkel Ferenc* Általános Iskolában tizenkét település 57 iskoláskorú sakkozója ült asztalhoz.

A 8 éves turai *Győri Gergő* ezúttal a 14-15 évesek élmezőnyét is „becsomagolta”: vereség nélkül, öt győzelemmel és két döntetlennel (6 pont)

zárta a hétfordulós versenyt. Ezzel az élen végzett, holtversenyben az ugyancsak 6 pontot elérő, hasonlóan tehetséges, 14 éves gödöllői *Reznák Attilával*. A *Berger-Sonneborn* számítási módszer *Gergőnek* kedvezett, hiszen erősebb mezőnyben érte el a 6 pontot, így nemcsak saját korcsoportját nyerte magasan, de ő lett a verseny abszolút győztese is.

Különlegesen jól játszott ezen a versenyen a turai

Kókai Péter: kiharcolt négy pontjával hozzásegítette csapatunkat a bronzérmes helyezés eléréséhez, míg *kisöcsce*, *Tamás* 3 ponttal zárta a versenyt. *Kuthi Baláznak* is jól ment a sakkozás, hat játékból négy pontot szerzett.

Harmadik korosztályosaink, noha *Pásztor Zoltán* és *Pásztor Ákos* személyében vezetik az összetett pontversenyt, ezen a tornán kicsit halványabban szerepeltek. Egyetlen hölgyversenyzőnk, a 14 éves *Benedek*

Zsuzsa viszont négy pontjával ezüstérmet szerzett saját korosztályában.

A GVSE jelen van a környék néhány óvodájában és az iskolákban is. Az egyesület nem titkolt célja, hogy minél több érdeklődő gyereket kapcsoljon be a megyei, később az országos (s akár nemzetközi) versenyzésbe. Ez a cél az utánpótlásneveléssel érhető el. Gyermekünk játékeréje csak abban az esetben fejlődik igazán, ha minél több és egyre erősebb tornán indulunk, s ez bizony nem olcsó dolog. Vajon kapunk-e ehhez segítséget?

Tóth Máté sakkoktató

Kistérségi működést terveznek turai központtal

A társadalmi, politikai körülmények változása miatt a nyolcvanas évek végén hazánkban ismét polgári szabadsággá vált a civil egyesületek, szervezetek alapítása. E lehetőség alapján, a Szuverén Máltai Lovagrend kilenc évszázados eszméje – „A hit védelme és a szegények segítése” – szellemében jöhetett létre 1989. február 10-én Kozma Imre atya és Csilla Freifrau von Boeselager asszony vezetésével a Magyar Máltai Szeretetszolgálat.

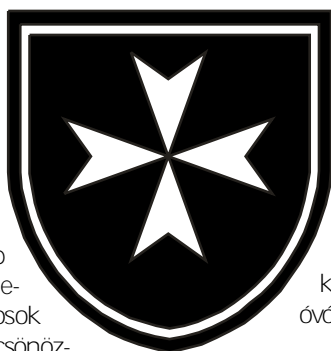
A „máltai szellemiség” egyik legfontosabb eleme és éltető forrása a Szolgálat önkénteseinek munkája, amely megsokszorozza a szervezet erejét, fizetett alkalmazottakat válthat ki, vagy ezen alkalmazottak mellett dolgozva, növeli a segítségnyújtás színvonalát. Az MMSZ tevékenysége elképzelhetetlen önkéntes segítők nélkül.

A Szeretetszolgálat – bár katolikus, keresztény szervezet – mindenki felé nyitott, világnézetre, nemzetiségre, vallásra való tekintet nélkül. A hivatásként megélt, közösen végzett munka még a legnehezebb helyzetekben is segít, s az ilyen közösségekben megjelenő jó hangulat bizalmat és reményt ébreszthet gondozottjaiban.

Mindezeket Győri Dani Lajostól, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Közép-Magyarországi Régiójának vezetőjétől tudhatta meg az a 25 résztvevő, akik Karsós Attila alpolgármester meghívására örömmel jelentek meg arra a hírre, hogy városunkban is hamarosan megalakul a Szeretetszolgálat szervezete. A turai házasságkötő teremben tartott tanácskozáson Tóth István turai, valamint Bagyin József aszódi polgármester is részt vett; szóba került ugyanis, hogy az új szervezet nemcsak városunkban, hanem turai irányítással a kistérség egész területén szolgálatot vállal.

A megbeszélés után Karsós Attila elmondta: a segíteni szándékozók a szervezet megalakulása után segítők és ön-

kéntesek is lehetnek. Az ilyen jellegű segítségnyújtás már jól ismert városunkban: az óvodában 2 db kerékpár teszi lehetővé azt, hogy a mozgássérült gyermekek is elsajátíthassák annak használatát, de a város is kapott már több olyan eszközt, amelyek a betegek jobb ellátását segítik. Rendelésre áll 4 db kórházi ágy, amelyek a házi orvosok javaslatára kölcsönözhetőek a rászoruló betegek részére. A megégett kislány, Farkas Levente a kezelésére alkalmas fürdőkádat kapott, de a Védőnői Szolgálat is tud segíteni elektromos fürdőkád bee-

melőssel, a házi orvosok pedig toloszékek és infúziós állvány biztosításával. Az Őszirózsa Idősek Otthona is kapott mozgás és ápolás segítésére használható eszközöket, de rendelkezésünkre áll 80 db rolátor (gurulós, fékezhető járókeret) is

Mint arról korábban már beszámoltunk, a Máltai Szeretetszolgálat szellemisége régóta jelen van Turán. A szervezet óvodai elsősegélynyújtásra nevelési programjának keretében

1992-ben Lendvai Rezső, az MMSZ egyik vezetője tartott az I. számú Óvodában bemutatóval egybekötött továbbképzést a körzet érdeklődő óvónőinek.

- Óvodánkban akkor két óvónő, Tóth Józsefné és Hegedűs Józsefné vállalta fel, hogy e program szellemiségével, módszereivel gazdagítja nevelőmunkánkat – tudtuk meg Gólya

Istvánnétól, az I. sz. Óvoda vezetőjétől. – Célunk, hogy a gyermekek személyiségébe beépülhessen a másik emberen való segítség belső késztetése. Csak így várható, hogy a gyermekek a másikat tisztelő, vele bajában együttérző, hozzá segítőkészséggel közeledő felnőttek lehessenek. A foglalkozások nem elsősegélynyújtó tanfolyamot jelentenek, hanem a játék segítségével, imitált helyzetekben tanulják meg és élik át azt az érzést, hogy segíteni jó.

A máltaiakkal eddig is kapcsolatban voltunk mint külső segítők. Kozma Imre atya is üdvözölte munkánkat; a 2005-ben Szombathelyen rendezendő Máltai Konferenciára is meghívást kaptunk. Ha városunkban is megalakul az MMSZ helyi szervezete, az említett két óvónő mint önkéntes fog részt venni a munkában, mi, többiek pedig segítőként működünk közre a programokban.

Takács Pál

Február 26-án, szombaton 16 órára várják mindazokat a házasságkötő terembe, akik részt kívánnak venni a Magyar Máltai Szeretetszolgálat turai szervezetének munkájában.

Az aszódi Petőfi Sándor Gimnázium felhívása

Szakképesítést nyújtó tanfolyamok

Iskolánkban a Neumann János Számítógép-tudományi Társaság által akkreditált ECDL vizsgaközpont működik.

ÉRETTSÉGI UTÁNI KÉPZÉSEINK

ISKOLARENDSZERŰ (nappali):

&gépipari számítástechnikai technikus
&iipari elektronikai technikus
&autószerelő

A képzésekre a jelentkezési lapokon feltüntetett időpontban írásbeli és szóbeli felvételi vizsgát tartunk. A képzések 2 évesek, tandíjmentesek, tanulóink diákigazolványt kapnak.

A képzésben való részvétel előfeltételei: érettségi bizonyítvány (szakközépiskolai, gimnáziumi), egészségügyi alkalmaság, 21 év korhatár.

Mindhárom képzés esetén az iskola biztosítja a gyakorlati képzés feltételeit.

ISKOLARENDSZEREN KÍVÜLI:

&NC/CNC gépkezelő
&NC/CNC programozó technológus
&számítógépkezelő
&számítástechnikai szoftverüzemeltető

A jelentkezéseket – az iskola által kiadott jelentkezési lapokon – személyesen kell leadni az iskola műszaki igazgatóhelyettesének.

Jelentkezni lehet 2005. április 15-ig.

Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálat Továbbra is a rászorulóknak szolgálatában

A városban működő Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálat hét település gondjait (Tura, Bag, Domony, Galgahévíz, Hévízgyörk, Vác-szentlászló és Zsámbok) viseli a vállain. Solymosi Imre tavalyi távozása után az intézmény megbízott vezetője Sánta Miklós lett, munkatársai: Tóthné Haraszti Erzsébet és Szénási Erzsébet.

- Az év szinte minden napján új tennivalók, új kihívások várnak ránk, amelynek igyekszünk megfelelni – mondta bevezetőül *Sánta Miklós* (képközlő). – „Gondoljon a másikra is” – ebből az emberi motivációból indulnak ki és ez meghatározója tevékenységünknek.

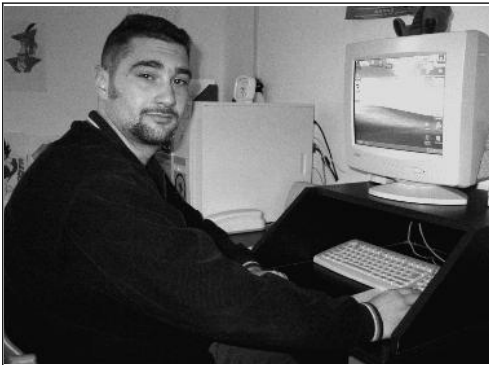
-Kik azok, akik a segítségükkel támogatják a Szolgálat tevékenységét?

-Nagyon sok partnerünk van, akiktől rendszeresen segítséget kapunk, de alkalmanként is sokan igyekeznek lehetőségeik szerint velünk együtt cselekedni. Az önkormányzat minden gon-

dunk megoldásban segítőtársunk, közösen állítottunk össze például a legrászorultabbak listáját, ami a segítségnyújtás egyik nagyon fontos meghatá-

rozója. Külön ki szeretném emelni *Korsós Attila* alpolgármester sokirányú törődését. Neki köszönhetjük mintegy ezer gyermek nevében azt, hogy sok családnak jutott a levespor szállítmányból, melynek szétosztását Szolgálatunk végezte. De sok segítséget kapunk a Magyar Vöröskereszt helyi, aszói és Pest megyei szervezeteitől is; velük is szinte minden napos a kapcsolatunk. Nem hagyhatom ki a felsorolásból az orvosokat és a védőnőket, akik ugyancsak önzetlenül segítik munkánkat.

Emellett a Karitás is mindennapos partnerünk. Ha valahol segíteni kell, *Sápiné Lukács Ildikó*, a Karitás elnöke és munkatársai mindig a rendelkezésünkre állnak. Főként fűtési szezonban egyszerű használatos raklapok biz-

tosításával a Gödöllői Sony Hungária Kft. is segítségünkre sietett, *Marosvölgyi János* pedig mindig készen áll a kapott tüzelő szállítására. Per-sze

hetente legalább egy-egy alkalommal még egy önkéntes szállítót is szívesen fogadnánk...

- Magánszemélyektől érkezik-e segítség?

-Igen, sok esetben. Főleg ruha, bútor, gyermekjáték, tanszer felajánlásokat kapunk tőlük.

- A családsegítés és a segélyosztás mellett a pályáorientációban és a rászoruló felnőttek alapfokú tanulmányainak befejezésében is igyekeznek segítséget nyújtani...

-Igen, ehhez a Gödöllői Támaszpont Iroda Kontakt Alapítványtól kapunk segítséget. Mindenekelőtt nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy elsősorban a 25 éven aluliak pótolni tudják az általános iskola nyolc osztályának elvégzését, így több eséllyel pályázhatunk munkahelyszerzésre vagy tanulmányaik folytatására. Jelenleg 12 fő tanul ebben a formában, 4 fő pedig bolti eladó képesítést szerzett.

- Milyen a kapcsolatunk a helyi általános iskolával?

-Heti egy alkalommal találkozzunk *Erdélyi Ágnes* tanárnővel, az iskola gyermekvédelmi felelősével. Ezen találkozások során az eszmegbeszélések mellett több esetben közös családlátogatásokat is tartunk, hogy segíteni tudjunk ott, ahol szükséges.

T. P.

Fotó: Hídi Szilveszter

Köszönet

Az 1. sz. Napköziotthonos Óvoda (Tura, Kossuth u. 36) Szülői Munkaközössége és a Bóbita Alapítvány nevében köszönjük, hogy pénzzel, ajándékokkal és részvételükkel támogatták a január 29-én rendezett Jótékonyági Bálunkat. A bál bevételét az alapítvány számlájára fizettük be.

A bál megrendezésében segítséget nyújtottak: Calypso zenekar, Turai Komédiások, Bartók Béla Művelődési Ház, Nagyné Bata Erzsébet, Makádi Márta, Városüzemeltetési Csoport, Gécz István, Hevesy György Általános Iskola, Morvai János, Polgárórség.

Pénzzel támogatták alapítványunkat: Galgamenti Vízi-közmű Kft., Sped-Pack Kft., MGM Fortuna Kft., Dr. Tóth Mária, Diós István, Domoszlai György, Bendzsó Beton, Fekete István, Maros Épker, Varga Lászlóné.

Az ajándékozóik: 2000mester Barkácsbolt, Abért Zsoltné, Adri Divat, Ali Lakáskultúra, Bábu Virágüzlet, Békésiné Kókai Erzsébet, Bényiné Dolányi Magdolna Bothék Bt., Csilla Fotó, Darkos Bt., Diós István (Élelmiszerbolt), Ifj. Diós István (Papírbolt), Dr. Tóth Mária, Elfriede Gabriellé, Ezo-terikus Bolt, Farkas János, Farkas Mihályné, Fekete István, Gódor Imre, Gyógyszertár, Hajdú Pál, Hantai József, Kati Virágüzlet, Kókai László, Király Gyöngyi, Lakáskultúra, Lajtós János, Libra Könyvesbolt, Macskaszem, Horgászbolt, Marcsi Falatozó, Maros Épker Kft., Molnár Mónika, Némethi Péterné, Palma Virágüzlet, Pásztorné Dolányi Erzsébet, Petrovics Tamás, Polgár János, Pólo Üzletház, Ramszesz Pizzéria, Sára Péter Gazdaboltja, Sima Ildikó, Sportland, Szabó Tamás, Szomszéd János, Szovics Autósbolt, Toptika, Tóth Tiborné Cipőboltja, Turai Takarékszövetkezet, Vágány István, Virgancz Lászlóné Zséli Erzsébet, Zágonyi Üzletház.

Köszönjük a vendégeknak, hogy jelenlétükkel megtisztelték rendezvényünket.

Az óvoda dolgozói

Adományozók listája – 2004

<i>Bodáné Király Ildikó</i>	bútor, edény, függöny, ruhák
<i>Györgyi Péterné</i>	élelmiszer
<i>Szilágyi Lászlóné</i>	iskolaszerek
<i>Marosvölgyi János</i>	szállítás (raklap)
<i>Sápiné Lukács Ildikó</i>	franciaágy
<i>Horváth Zoltánné</i>	bútorok, edények
<i>Edvi Sándor</i>	gyermekruha
<i>Petrovics Zoltán</i>	bútorok
<i>Pető Ilona</i>	ülősarok
<i>Sony Hungária Kft.</i>	raklap (tüzelő)
<i>Magdus Júlia</i>	ruhaneműk, játékszerek

Domony

Pedagógiai konferencia

Értékek és Igényesség a közoktatásban címmel március 2-án 9 órától Domonyban kistérségi neveléstudományi konferenciát rendeznek neves előadók részvételével.

A szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak.

Turai életek, turai történetek a második

*„Candida pax homines trux decet ira feras.”
(Az emberekhez a szelíd béke illik, nem az ádáz harag.)*

Gyermekkoromban hosszú, téli estéken gyakran mesélték háborús élményeiket rokonaink. Úgy irigyeltem őket, milyen érdekes dolgok történtek velük Isonzónál, vagy az orosz fronton. Csak azon szomorkodtam, hogy nekem ilyen izgalmas háborús élményem soha nem lesz. Így hát nem lehet csodálkozni azon, micsoda lelkesedéssel fogadtuk a II. világháború kitörésének híreit! Végre a mi életünkben is lesz olyan, de olyan igazi nagy csatározás, amelyben megmutathatjuk, hogy a világ legvitézesebb katonája a magyar és amerre csak elmegy, dicsőség övezi útját! Ezért imádkoztunk így a levétfogalkozásokon:

*„Magyarok Istenel Bízó hittel
kérünk,
Hős honvédeinket harcukban
segítsed,
Vezéreljed őket győzelmesen
vissza
Édes szép hazánkba, nagy
Magyarországba. Ámen.”*

Minden éjfélkor a rádió így szólalt meg: „Ismét harcok a magyar, az önvédelem adta kezébe a fegyvert, és ő bátran elfogadta.” Stb

A propaganda hatására bizony Turán is akadtak ifjak, akik önként jelentkeztek katonának. Tura akkori lángelkű Petőfije (S. P.) is jelentkezett a frontra, engem is rá akart beszélni. Mikor látta, hogy nem állok kötélnek, így szólt: „Gyáva nyulakra nincs is szüksége a hazának”. Ugyanaz a S. P. később a foglytáborból írta a szüleinek:

„Hála annak a magasságos Istennek, fogságba kerültem.” A hivatalos álláspont a győzelemben vetett hitet erősítette az iskolákban is. Ilyen címen írtunk fogalmazást: „Keresztes hadjárat a Szovjetunió ellen.”

Gödöllön részt vettünk azon az ünnepségen, amelyen egy magas rangú pap elbúcsúztatta harcba induló katonáinkat, megáldotta, megszentelte fegyvereiket.

Úgy gondolták, velünk a magyarok Istene, különben is

Mária országa vagyunk, nekünk okvetlenül győznünk kell, „ha a fene fenét eszik is” (mondta Gömöröy örnagy). Győzelmes csatából visszatérő honvédekről énekel a rádió naponként:

*„Jöttök majd győzelmesen
Pesten át dús virágszönyegen
Száz leány zengi büszkén e dalt,
hogyha visszajöttök majd”.*

És jöttek helyettük a ruszkiak öldökölve, rabolva, ahogy a megszállókhoz illik. A hadseregünk egy része elpusztult, más része fogságba esett. A polgári lakosság megalázva, kifosztva. Ezekben az időkben de sokszor énekeltek a templomban:

*„Gyászbá borult egek, háborgó
tengerek csillaga Mária.
Jajkiáltásunkra ó jőjj
oltalmunkra!
Ha nem jössz, elveszünk.
Ha nem jössz, elveszünk!”*

És nem jött segítség. A ruszki áradat ellepte az országot.

Azt mondják, kellemes az elmúlt bajokra emlékezni. Ez igaz lehet apróbb eseményekre, de az 1944-45-ös szovjet megszállás egyetlen kis részletét sem szépíti az idő távolsága, sem nem halványulnak az átélt borzalmak emlékképei. Pedig felkészülhettünk jó előre. A magyar, a német és az angol rádió híreiből tudtuk, hol tart a front, hogyan bánták a megszállt területek lakóival. A német rádió híradását mindig azal fejezte be: „A kommunizmus kizsákmányolás, írség, halál.” Ennek ellenére hittük is, nem is.

Novemberben már tudtuk: napok kérdése, hogy előzönlének az oroszok, éppen ezért az egész község mást sem tett, mint mentette az értékeit, első sorban az életelmet ástuk el, kertbe, farakás alá, pincébe, befalazással, padlás rejtett zugába. Az utcán egy lélek sem járt. Az állandó bombázások, belövések, légi csaták miatt a félelmet szinte tapintani lehetett. Két front között volt Tura. A levegőben szárnyas aknáknak száza, ezrei repültek megállás

nélkül. Olyan volt a hangjuk, mintha gonosz kísértetek jajgatnának. Ekkor már a pincébe szalmából fekvőhelyet készített mindenki.

A háborús hangulat ellenére naponta két énekes gyászmisét szoktunk tartani. Mivel a kántorunkat elvitték a háborúba, ezekben a hónapokban én helyettesítettem. November 15-én reggel azonban már senki sem mert templomba jönni, az orgona fújtatója sem, így hát orgonálás helyett ministráltam a csendes misén. Ez a csendes mise azonban olyan hangosra sikeredett, hogy megreszkettette az egész falut. A mi szép hangú orgonánk helyett a sztalinorgonák (sorozatlövő) süvöltése szinte állandóan és egyre erősebben hallatszott. Éppen a mise közepénél tartottunk, amikor dühödtt légi csata kezdődött a templom fölött. Úrfelmutatás következett: a pap magasra emelte az ostyát, én három csendítettem, ekkor egy repülő gépágyúja eltalálta a templomot. A nagy csattanástól hirtelen felugrott a tisztelendő úr és szörnyű nagyot kondult a hatalmas üres épület. Gyorsan összekapkodtuk a mise eszközeit és rohantunk kifelé. A templom falát kilyukasztó lövedék az orgonát is eltalálta, szerencse, hogy nem üttem ott. A sekrestyében várakozó asszony hiába kérte a tisztelendőt, hogy menjünk el temetni, ezek után nem mert rá vállalkozni. Előző nap is temetés közben a koporsó alá bújtunk, amikor lecsaptak a bombázó gépek. Szép látvány lehettünk, amikor hazafelé, újabb légitámadás közben, szertartáshoz öltözöttünk a pocsolyás árokba vágódtnak.

A következő napon már csak egyedül álldogáltam a sekrestye ajtajában. A lövedékek süvöltöztek a templom körül. Elmaradt a mise. Fel sem fogtam az életveszélyt akkor sem, amikor letettek elem egy koporsót és a hozzátartozók fejevesztett menekülés közben annyit mondtak: „Kántor úr, legyen szíves eltemetni”. Így történhetett meg, hogy egyedül voltam a sírásó, a kántor és a pap is. Közben az arra jövő barátom, *Galambos Bandi* segéd-

kezett öv. *Szarvas Mihályné* elhantolásában a templomkert fái alatt. Úgy, ahogy a temetéseken láttam, imádkozás után még keresztet is rajzoltam a sírhantjára. Közben már elkezdődött az újabb légitámadás.

Ami idáig történt mind csak semmiség volt ahhoz képest, ami ezután következett. Zsámok és Dány felől egyre erősödött a tankok, ágyúk, gépfegyverek megállás nélküli dübörgése. Jött, egyre közeledett a háború rémsége. Ijesztő, véres pofáját már sokszor elképzeltük, mégis amikor megérkezett, sokkal rémisztőbb volt.

Annak a november 17-ének a hajnalán a pincében remegve, szokatlan idegen, durva hangokat hallottunk. Nemsokára feltépték az ajtót a számunkra nevetségesen furcsa öltözötű katonák. Ezek a dobtáras géppuskájú vörös csillagos marconak németet és puskát keresve, óráinkat és kesztyűinket azonnal elvették. Beleharaptak a feljűk nyújtott kenyérbe, majd eldobták. Nagyon megdöbbenem ezen, mi ugyanis a véletlenül leesett kenyéret meg szoktuk csokolni.

Amikor feljöttem a pincéből, sokkos állapotba kerültem – először életemben –, az ájulás szélén álltam, alig kaptam levegőt. Udvarunk telis-tele számomra ismeretlen nyelven ordító, ellenségesen agresszív katonákkal, teherautókkal, lovas kocsikkal, tárva-nyitva kapu, ajtó. Lovainkat elvitték, természetesen a biciklit is, ruhaneműt, mindent, ami nekik tetszett. Csodálkoztam, ilyen durva emberek hogyhogy illatosnak! Persze mert megitták a kölnivizünket. Az utcát, az összes portát ellepték ezek az ordító, lövöldöző katonaruhás martalócok. Egy dolog miatt nagyon aggódtam. Még a németek hagytak itt egy fotót, amin szovjet partizánok akasztása látható. Ezt megtalálták, elvitték, mégsem löttek le bennünket. Ugyanis hamarosan tapasztalunk kellett, hogy bármelyik katona élet-halál ura lettünk. Minden családtagot elhajthattak robotra, bármennyi időre, ha tetszett, lelőhettek. Az utcánkban is lelőtték a négy

világháború utolsó hónapjaiban

gyermekes *Tóth Józsefet, Benke Mihályt*, elhurcolták *Szilágyi Józsefet, Szilágyi Zsigmondot, Seres Sándort*, erőszakoskodtak mindenfelé. Első két szó, amit mindenki hamar megtanult, a *robot* és a *davaj*. A falu gyakorlatilag büntetőtáborrá vált, amelyben a katonaságot ki kellett szolgálni élelemmel, feldolgozással, rakodással és mindenel, amit csak szemük, szájuk megkívánt. Korán reggel fegyveres ruszki tolmáccsal jelent meg a pincékben és robotra hajtott. A lovakat már az első napokban elvitték. A löcsös kocsikat később egy udvarba összehordták, amit nekünk kellett felpakolni nagy teherautókra. Közben a fegyveres ör megállás nélkül ordította, hogy: „davaj, davaj” (gyerünk).

Kérékpárt, hangszert és minden mozgatható értéket elvitték, ha megunták, egy másik háznál otthagyták. Az egész faluban vándoroltak a tárgyak ide-oda. A lesántult, megbetegedett lovakat bekötötték az udvarunkba; amelyiket feljavítottuk, azt elvitték.

Valaki szólott, hogy *Volterek* (jegyző) és *Fözök* (körzeti orvos) zongorája a szabad ég alatt ázik, jó lenne megmenteni. Kerítettem egy rossz löcsös kocsit és egy még rosszabb lovat, ami már a ruszkiaknak sem kellett, ezzel hoztuk haza. A halottakat is ilyen szánalmas fogattal szállították a temetőbe, a koporsót ócska kerítésdeszkából tákolták össze.

November végén már hosszúak az éjszakák, de most még borzalmasak is voltak. Részeg katonák a sötétség leple alatt még szabadabban garázdálkodtak, nőket ragadtak el családjuktól, minden éjjel nők sikoltozásától, lövöldözésektől, ordítózástól volt félelmetesen hangos. A szovjet lövegek éjjelnappal lötték a németeket, azok viszonzózták. Aknáik fűtülésemből tudtuk, hogy átmegegy felettünk, vagy a közelünkben csapódik be. Ez éjjel nappal így ment december 5-ig, míg el nem mozdult a front.

Az első hetekben nemigen mertünk elmozdulni otthonról, mégis akadtak, akik hoztákvitték a híreket. Így tudtuk meg, hogy az oroszok betele-

pedtek a templomba, bekötötték a lovaikat, randalíroztak, a plébánost agyba-föbe verték, elhajtották, vallatták.

Az előrenyomuló oroszokat egy-egy útkereszteződésnél néhány géppuskás német napokra megakasztotta. Az utánuk hömpölygő armádia folyamatosan érkezett. Annnyira felduzzadt a számuk, hogy minden ház minden szobáját megtöltötték: tizenötön, húszan is aludtak egy helyiségben. Az egyik szobánkban nem volt kéménye, kiűtötték az ablaküveget, és ott dugták ki a kályhacsövet. Ennek a rengeteg katonának természetesen nem Oroszországból hozták az élelmet, hanem a lakosság eldugott tartalékait vették el. Sőt nekünk kellett feldolgozni a nyersanyagot. Én is napokig aprítottam a húst, több kemence kenyeret sütöttem, hiába mondtam, hogy nem tudom, meg hogy nincs élesztő. A nyersanyag pótlását hamar megoldották. Külön szurkáló tiszt járta az udvarokat, kerteket, speciális eszközzel elővárazsolta a turai enni- és innivalót.

Apámmal még idejében elástunk a kertben egy nagy hordó bort. Mivel nem tudtuk mélyre ásni, egy kéve kukoricaszárral takartuk be. Ijedten vettem észre, hogy arra felé tart a „surkáló”; hogy ne legyen saras a csizmája, ráállt a szárra és körülszurkálta a felázott talajt, csak a kukoricaszárba nem szűrt. Így maradt néh a borunk. Az eldugott disznóhússal már nem volt ilyen szerencsénk. Egy német bomba esett az udvarunkba. A légnyomás lesodorta a ház tetőcserepeit, kiszakította az ajtót, kirohantak a ruszkiak, meglátták a padláson eldugott disznóhúst. Hiába raktuk vissza gyorsan a cserepeket, hiába alakult ki ekkorra már a viszonylagos barátság is, lezártak bennünket a pincébe és elűntették az egész térlé elraktározott hűskészletünket. Más alkalommal tolmáccsal érkeztek, mivel valaki besúgta, hogy több zsák lisztünk van. Követelték, hogy adjuk elő, mert ha ők találják meg, agyonlövik apámat. Ő mindenhová bevezette őket, de sehol nem láttak disznóhúst. A kaksülön imitt-amott volt néhány szál deszka, alulról semmi más

nem látszott, de fölül ott lapult mindegyiken egy-egy zsák liszt. A húsunk ugyan odalett, de a kenyereink apám vakmerőségének köszönhetően megmaradt.

Már a megszállás első napjaiban a bombák letépték az elektromos vezetéket; villany nem volt, az oszlopokat kifűrészelték. Benzínlámpával világítottunk. Egy üvegbe benzint öntöttünk, ebbe lámpabelet lógtattunk, amit egy félbevágott krumplin vezetünk ki. Ennek a végét gyújtottuk meg. Azzal szórakoztunk, hogy a lángja fölé tartottuk a tű végére szűrt tetveket, amit aztán nagyot pukkantak. Volt belőlük rengeteg. A háború alatt mindenki tetves volt.

Ahogy ment előre a front, szűnt a nyomasztó tömeg, én is kimerészkedtem az utcára, megakadt a tekintetem a kerítésre ragasztott plakáton. Az volt rá írva: a szovjet hadsereg nem megszállóként érkezett, hanem felszabadítóként, legyünk hozzájuk bizalommal. Mint a kis gyermek, ha szépet mondanak neki, elámul, már-már kezdtem elgondolkodni, hogy is van ez, mikor hátranztem: a kocsit közepén libasorban nők, férfiak, fiatalok, öregek lehajtott fejjel, szomorúan bandukoltak fegyveres ruszkiak kíséretében. Ők voltak a hadifoglyok. Ettől úgy megijedtem, hogy napokra elrejtöztem az istálló szénataratójában. Félelmetes, hosszú napok következtek. A ruszkiak nem háborgattak, egyszerűen keményen megzörgettek az istállóajtót és felhangzottak az ismert orosz szavak: „*Zdrasztvujtye, vinó jeszty?*” (Jó napot, bor var?) Már-már a frász kerülgetett, amikor magyarul is megszólalt *Ócsai tisztenő úr* hangja: *Koma!* (ez volt a kedvenc megszólítása) *Ne ijedj meg, én vagyok az, most már szabadon lehet járni, gyere, menjünk misézni, temetni.*

Egyik reggel, kilenc óraker olyan eget-földet rengető nagy lövöldözés kezdődött, amittől az istálló földjére vetettük magunkat. Mintha az ég minden villáma mellénk vert volna le, majdnem egy órán keresztül. Aki befért, a dikó alá bújt. Kihallottuk a pokoli robajból, hogy mindenféle löfegyver működik. Hirtelen nagy csend lett, majd nagy dérral-

dúrral megindult az összes hadijármű az Alveg utca teljes szélességében. (Ez a mostani Kossuth Lajos utca.) Eltűntek az árkok és hidak, ezeket a hatalmas tankok úgy összedarálták, hogy egy nagy sártengerbe dagonyázva araszoltak, dübörögtek forró gázt, gőzt püfögve. A gyalogúton a lovas kocsik mentek. Középen a tankok és teherautók egymást kerülgetve Budapest felé.

Januártól már naponként jártam misére orgonálni, a lakásunkon megőrzött iskolai harmóniumot vittem a templomba. Sokáig ez helyettesítette az elpusztult orgonát. Reggelenként meglepődve láttam, milyen gyorsan szaporodnak a templom torony felőli oldalán a friss ruszki sírok, díszes, vörös deszka síremlékek, vörös csillaggal, fényképpel, szalagokkal. Megemlítem, hogy a falu egész területén rengeteg katonát temettek el a kiskertekben, a temetőben is. A legtöbb tetem a templomkertben volt eltemetve. Ezt a sok halottat kellett tavasszal a turaiaknak kihantolni és lovas kocsikon Hatvanba szállítani. Ott a Fötéren közös sírba hantolták el őket. Keserves és nyomasztó munka volt. Mindenféle szer számmal, de főleg négyágú vasvillával emelték ki a sírból a halottakat. A löcsös kocsikat telerakták az oszladozó tetemekkel; amerre mentek, végigcsorgatták az utat. Napokig tele volt a falu levegője a bomló testek szagával. Esténként a piactéri kútnál mosták le a kocsikat, szerszámokat, magukat a robotra hajtott kocsisok. Az exhumálásban résztvevőket szeszszel bőségesen ellátták, főleg azt a ruszkit, aki a munkát irányította. Apámtól tudom – ő is ott volt –, hogy amikor az orosz nem figyelt oda, a feltárt sírból sok esetben nem emelték ki a hullát, hanem ráhúzták a földet. Ma is több sorban ott pihennek jeltelen sírokban a szovjet katonák, ki tudja, hányan. Úgy, ahogy orosz fölben is jeltelen sírokban nyugszanak a fiatal magyar katonák.

Sosem tanulnak az emberek a pusztulásból. Újra és újra találunk háborús okot, amiért ölhetik egymást értelmetlenül, fölöslegesen.

Pásztai Péter

Zenésztréfák és más muzsikustörténetek

Az 1900-as évek elején, a kiegyezés utáni úgynevezett boldog békeidőszakban született, átélte az első világháborút, a második világháborút, forradalmakat, válságokat, kilábalást, különböző pénzek váltakozását, megszállást, felzabarást, rendszerváltást. Turán az idén 96 éves Tóth (Paja) Mihály a legidősebb zenész, maga az élő történelem.

Ha valaki nem ismerné, azt hihetné: egy hatvan év körüli férfiemberrel beszélget. A vagány, a viccet értő és szellemileg teljesen friss „zenészlegenda” ontja a régi történeteket magából.

- Misa bácsi, mire emlékszik a gyerekkorából? Milyen volt a zenei élet?

- Nem olyan egyszerű 80-90 évre visszaemlékezni. Hat-hét éves koromra emlékszem: volt a háznál egy citera, azt pengettettem, tanulgattam rajta játszani. A Kaszinó téri iskolába jártam négy évig, Lakóné volt a tanítóm. Mindent tanultunk, amit lehetett, de zenét nem. Turán a századfordulón is sok tehetséges zenész volt. Szinte minden zenésznek, volt beceneve, nekem is ugye a *Paja*.

- Hogyan kapta ezt a becenevet?

- Tulajdonképpen nem én kaptam. A nagymamám mesélte nekem, hogy az ő apjának, azaz a dédnagyapámnak *Szilágyi Pál* volt a becsületes neve. Akkoriban sok Szilágyi nevezetű élt Turán, ezért amikor a nagyanyámat kérdezték: *Melyik Szilágyi Juli vagy té?*, mondták neki, hogy te a Paja lánya vagy (azért, hogy különbséget tegyenek az apja nevéből a Pál után). Így rajtunk maradt a név és öröklődött tovább.

- Gyerekként az első világháború közepén járt iskolába. Ez mennyire befolyásolta iskoláseveit?

- Kiszkolásként nem sokat érzékelünk a háborúból: iskolába jártunk, zenéltünk, játszottunk.

- Meddig tartottak az iskolásevek és mikor kezdték a zenekar szervezését?

- Akkor hat osztályt jártunk, de sajnos az utolsó két évről nem kaptam papírt.

Tudni kell, hogy a lagzis és az összes zenei igényt a cigányzenészek szolgáltatták. A korombeliekkel, a barátaimmal már kezdtünk gyakorolni hangszereken. Előttünk még senkinek nem fordult meg a fejében, hogy zenekart alakítsunk. A kezdő lökést az

Szaszkó bandájával, valamikor a 30-as évek elején

adta meg, hogy *Tóth Pista* barátom nyert a lutrin egy klarinétot. Azon én is megtanultam játszani, majd lassan jöttek hozzánk a többiek is. A régi házuk mellett lakott *Tóth (Lajos) Ágnes*, akinek elpanaszoltam, hogy jó lenne venni egy hegedűt, de nincs rá pénz. Erre ő, amikor Pesten járt, vett egy hegedűt a Mogyorósi-féle hangszerboltban. Amikor hazaért, áthozta; úgy gondolta, kisegít minket, de én kifizettem neki a hegedű árát. Aztán már azon is tanulgattam játszani.

- Kitől tanulták a zenélés alapjait?

- A rádióban hallgattuk a cigányzenét, Turán pedig

néztük, hogyan játszanak az öreg cigányok, tőlük tanultunk. Ugyanolyan jól akartunk zenélni, mint ők.

- Kik voltak akkor azok a cigányzenészek, akiktől tanultak?

A rádióban *Szendlai Lászlót* hallgattuk, itt Turán meg nagyszerű zenészek voltak, például *Vidák Berci*, *Vidák Béla*, az öreg *Kuka* és az öreg *Búka*. Őket figyeltük, hogyan játszanak. Halványan emlékszem egy *András* nevű primásra is, aki csodálatosan muzsikált; ha jól tudom, később ő Pestre került.

- Mikor állt össze a zenekar és kik voltak a tagjai?

bögő és egy cimbalom kellett még a zenekarba. Én adtam száz pengőt a bögőre, *Maczkó Péter* kisbíró vállalt kezességet a másik száz forintért. A bögőt beszereztük, már csak cimbalom kellett. Szerencsére élt a faluban egy gyógyszerész, a *Prokopovits*, neki volt egy új cimbalma, amit megvettünk tőle. Így már semmi akadály nem volt a zenélésünknek.

- Abban az időben hol volt lehetőségük a próbára?

- *Szoó Pistának*, aki Aszodon volt az OTP-ben, a Szőlősonon volt egy üresen álló háza, abban gyakoroltunk.

- Hogy ment a muzsikálás, gyorsan összeszoktak?

- Nagyon gyorsan összeszoktunk. Hubert András például olyan ügyes volt, hogy kitűnően játszott minden hangszereken, nagy érzéke volt a muzsikához.

- Mikor kapták az első felkérést?

- 1929-ben vagy 1930-ban lehetett, de egy biztos, hogy május harmadika volt. A Szent János sorra fogadtak fel minket egy lagziba, *Pászti József* és *Bagó Julianna* esküvőjére.

- Hol játszottak még a lagzikon kívül?

- Jártunk Valkóra szüreti bálba, aztán minden kocsmában volt táncmulatság. *Kiss Péternél* (ma a kastélybolt van a helyén) az iparosoknak tartottak tánciskolát, ott húztuk a talpalávalót. Aztán színelőadásoknál zenéltünk. Az egyik ilyen műsornál az öreg *Kardos Imre*, a volt iskolaigazgató apja és *Lukács Gábor* volt a főszereplő, az ő bátyja főintéző volt a vasútnál.

- A zenélés volt a fő munkája vagy dolgozott mellette?

- Én ekkor már dolgoztam, *Dora Ernő* malmánál voltam fuvaros. Lisztet vittünk Pestre, de akkor még lovas kocsival. Hajnalban indultunk, este meg haza. Sokszor a lovak

a 30-as évekből, Szaszko bandájából

alig bírtak feljönni Kerepes-nél a Patkónál. Akkor még falun ritka volt az autó, mint a fehér holló.

Szegény zenész cigányok félték, hogy elveszük a kenyerüket. Az aszódi főszolgabíró valószínűleg ezért tiltott el minket a zenélésről. Nem is tudtuk, mihez kezdünk. Szerencsénkre a lelkészegyletbe jártunk és ott a későbbi dr. Király Mihály atya – akkor még papnövendék – segített nekünk. Egyszer megkérdezte, van-e pénzünk? Mondtuk, hogy van. Akkor adjatok két szabályos (igazolvány) fényképet még hozzá, mondta. Pár nap múlva hozta az egész országra érvényes engedélyt. Így segített ki minket.

Ezután épp egy lagziban voltunk, amikor jöttek a csendörök. Egyszer csak odakiálltunk: Szaszko úr, távozzanak! Ő megkérdezte, miért? Azok csak mondják: Szaszko úr, távozzanak! A cigányzenészek oldalról figyeltek minket, mi történik. No, a Troka észbekapott, elővette a tokból az engedélyt, mire a csendörök elnézést kértek és elballagtak onnan. Erre a cigányzenészek hangosan felsóhajtottak: „Na, most már oda a kinyér...”

Ennek ellenére jóban voltunk a cigányzenészekkel, sok huncutságban benne voltunk.

- Elmondana egy ilyen történetet, amikor megviccelték egymást?

- Egyszer lagziban voltunk, és éppen pihenőt tartottunk. Mentünk vissza, kezünkbe vettük a hangszereket, kezdtünk volna játszani, de a húrokat valaki leengedte. Na, gondoltam, majd visszaadom nekik. A cigányok

a kastély felé muzsikáltak egy lagziban. Fogtam egy darab szalonát, óvatosan besomfordáltam és bekentem mindegyikük vonóját.

Volt a faluban egy nagy hangú, erős, kicsit bolondos ember, akitől a cigányok nagyon félték. Megbeszéltem vele: tegyen úgy, mintha rézség lenne, és kiabáljon, hogy

mint az újak. A cigányok nem győztek hálálkodni.

Látod, elvontunk szépen egymás mellett. Kedveltek minket, a Gólya Sándort meg különösen.

- Mi volt ennek az oka?

- A cimbalom. Egyszer hatvani muzikusok zenéltek Turán, és az udvaron otthagyták a szerszámokat. Én meg Sándor

- 1936-ban hagytuk abba. Valahogy belefásultunk, már nem okozott olyan örömet muzsika, a bálozások. Én a vasúthoz, a fűtőházba kerültem; sokat dolgoztunk, rengeteget lapátoltunk. Utána már nem zenéltem, de Gólya Sándor és Szaszko József új tagokkal tovább muzsikáltak.

- Mire emlékszik vissza szívesen ebből a közel száz évből?

- Fiatal koromban nagyon szép élet volt Turán. Mulatások, színelőadások, legényegyletek, iparos bálók, olyan kulturális tevékenység volt Turán, hogy azt nem lehet elmondani. Muzsikáltunk Tura összes úriemberének: Kálmán Istvánnak, aki országgyűlési képviselő is volt és malomtulajdonos, Francz Jakus körállatorvosnak, akinek a házában most a posta működik, hirtelen ezek jutnak eszembe. A magyarok közül Turán mi voltunk az első hangszeres zenekar a cigányok után – annak ellenére, hogy a *Tura története* című könyv nem tesz rólunk említést.

Misa bácsi 1969-től van nyugdíjban, de azóta is folyamatosan dolgozik, a mai napig aktívan részt vesz a ház körüli munkákban, kijár a turai piacra. A régi nótákat még mindig szívesen hallgatja, szóljon az televízióból vagy a rádióból. A korral is halad, hiszen minden elektromos berendezést önállóan kezel: beszélgetésünk végén elköszönt, távirányítóval becsukta az elektromos kaput és folytatta a kerti munkát.

Szénási József

Az a bizonyos zenész igazolvány...

muzsikáljanak. Be is ment dülöngélve s már messziről kiabált: *Hol vannak a cigányok?* Azok éppen ettek, de erre föl pattantak. Nem pihenni jöttetek ide, muzsikáljatok!

Elkezdtek volna azok, de egy hang se jött ki a szerszámokból. A lagzis nép nevetni kezdett, én meg, mint aki akkor érkezik, beballagtam. Azok rámszóltak: *Fogadjunk, hogy te tetted!* Én meg: dehogya, látjátok, hogy most jöttem. Hanem mondjátok, mi a baj. Mondtam nekik: segíték rajtatok. Hozzatok forró vizet, szappant! Legmostam a vonókat, utána petróleumlámpánál óvatosan megszáritottam; olyanok lettek,

voltunk ott; mondtam neki, ülj oda. Sándor odaült és körömmel csinált egy akkordot. Azok kiszaladtak a házból és odaszóltak: *A lovadba kerül ez, tel* Erre mondtuk, kik vagyunk; no, azok utána odaálltak a hangszerekhez. Intett a primás, hogy kezdjenek, de a cimbalomnál nem ült senki. Intett Sándornak, üljön oda. Ő leült, elkezdtek muzsikálni, majd a cigányok egyszer csak gyorsítani kezdtek, de ő végig bírta velük a taktust. Mikor abbahagyták, a primás odasúgta Gólya Sándornak: *Jóbban elvinnélek magam-mal, mint az én cimbalmosomat!*

- Meddig muzsikáltak együtt a Szaszko-féle bandában?

KÖVETKEZŐ
lapzárta: február 28.
megjelenés: március 8.

Videofilmkészítés és -vágás
digitális technikával
RH+VIDEO
Tel./Fax:
(28) 514-225
E-mail:
rhplusz@rhpluszvideo.hu

Hirdessen a Turai Hírlapban!

Játék a tûzzel – odafigyeléssel

Valószínű, hogy a világ teremtését sem tudta a teremtő másképp elképzelni, mint egy nagy durranással. Igen, az ősdurranással, akarom mondani a földi életünk egy nagy robbanással, az ősröbannással kezdődött. Csak érdekesség kedvéért írom le, hogy az ember az utolsó ítélet napját sem tudja másképp elképzelni, mint tûzijátékkal:

*„Dörög az ég majdan akkor,
ha Isten a végső napkor
ítélni fog felettünk,
számon kéri mit tettünk.
A csillagok földre hullnak,
Vége lesz majd a világnak.”*

Valahogy benne maradt a szigereinkben és minduntalan egy nagy dörejt szeretünk hallani, még anyanyelvünkben is benne van: „na bumm, és akkor mi van!?”

10 éves lehettem, amikor rájöttem, hogy de szép nagyokat szól, ha egy jókora fûzfa husággal a deszkakerítésünkre nagyokat ütök. Ma is a fülemben cseng, meg az a szitkozódás is, amit ezért öreganyámtól kaptam. Gyerekkoromban mi nem készen vettük a robbantóeszközöket, mi magunk csináltuk. Csak a fához kellett vágni és olyat szolt, hogy ihaj. Igaz, sok balesetet is okozott, sok gyerek fél szeme bánta.

A búcsúban régebben a sátorban olyan célra lehetett löni, amely leesve akkorát durrant, hogy az egész falu gyomrát megremegtette. A háború után valahogy megelégték és betiltották, mert rossz emlékeket idézett.

Mikszáth regényeiben olvashatjuk, hogy valamirevaló megyei vagy országos összejövetel nem mulhatott el mozsárágyú durrogása nélkül. Még az egyházi ünnepek, körmenetek sem nélkülözheték a lövöldözéseket. 1933-ban jelen voltam azon az úrnapi körmeneten, amikor a templom melletti Éliás-féle kovács-

műhely előtt mozsárágyúból löttek, aminek dugója egy ember fejére esett. Akkor tiltották be Turán is az Úrnapi körmenet alatti lövést.

Mit fejez ki a díszlövés? Örömet, jelzi az ünnep rendkívüli voltát, komolyságát. De díszortűzzel adnak végtiszteességet a fegyveresek sírjánál. Amikor augusztus 20-án tûzijátékot nézünk, a fény- és hanghatás együtt valami leírhatatlan élményt okoz a jelenlétüknek. Amikor a fiatalok ilyen eszközökkel játszanak, az első gondolatunk, hogy be kellene tiltani. De a hatóságok jól tudják, hogy úgy ezt nem lehet betiltani, mint Amerikában a múlt században a szeszkereskedelmet, ami akkor óriási botrányt, a maffiák megerősödését okozta. Gorbacsov nem okult ebből, ő is betiltotta a szeszivást, de hamar vissza kellett vonnia.

Életveszélyes az áram, a gáz, a motor, a lőfegyver, a sportszer, ha nem az előírt szabályoknak megfelelően használjuk.

Amikor a zenekar játékát látjuk, halljuk, gyönyörködünk benne, de nagyobb gyönyörűség, ha mi magunk zenélünk. Nagy gyönyörűség tûzijátékot nézni, ennél még nagyobb, ha mi magunk játszunk ilyenekkel. Persze a házilag barkácsolt eszközök balesetveszélyesek, de a hatóságilag megvizsgált, használati utasítással ellátott játékos pirotechnikai eszközöktől nem kell félni.

„Kés, villa, olló gyerek kezébe nem való” – mondtuk régen. Ma már inkább megtanítjuk a gyerekeket ezek helyes használatára. Sok fölösleges, haszontalan dologra költenek az emberek: például Chips, Cola, cigi, szesz stb. A tûzijáték egészségre nem ártalmas, és nélkülözhető örömforrás. Amennyiben gyerekünknél mégis szeretné kipróbálni a tûzijáték működését,

annak helyes használatának megtanítása a felnőttek felelőssége.

Ne csak a veszélyre figyelmeztessenek, hanem arra is, hogy mások nyugalma ne zavarják.

Figyelmükbe ajánlom a következő 10 jótanácsot, melyet a MAPIT (a Magyar Pirotechnikai Társaság) állított össze a biztonságos szórakozáshoz.

10 JÓTANÁCS a biztonságos szórakozáshoz

1. Csak engedéllyel rendelkező helyeken vásároljon! (Piacokon az árusítás tilos!)
2. Csak a magyar használati utasítással ellátott terméket vegye meg! Tartsa be a használati utasításokat!
3. Csak kültéren használja a terméket!
4. Kézben tartva semmit ne működtessen, és ne hajoljon soha semmi fölé!
5. Több petárdát egyszerre ne indítson! (És azt az egyet is a saját lába elé dobja!)
6. Győződjön meg arról, hogy függőleges irányban semmilyen akadály nincs a termék útjában!
7. Oldalirányban tartsa be a meghatározott biztonsági távolságokat!
8. Ne szereljen szét semmit!
9. Vigyázzon arra, hogy az Ön szórakozása ne veszélyeztessen másokat (személyeket, tárgyakat, épületeket, állatokat)!
10. A sérült, nem működő terméket vigye vissza a vásárlás helyére!

Biztonságos, balesetmentes, látványos szórakozást és Boldog Új Évet Kívánunk!

A Társaság jókívánságaihoz én is csatlakozok, és kulturált szórakozást kívánok mindenkinek.

Pászti Péter

Egészségnap szűrővizsgálatokkal

Tisztelettel értesítjük Tura lakosságát, hogy március 5-én 9-től 16 óráig egészségnapot szervezünk dr. Hatalyák István vezetésével a Polgármesteri Hivatal házasságkötő termében. A rendezvényen az alábbi szűrővizsgálatokra lesz lehetőség:

- + vércukor- és vérkoleszterinszint mérés
- + vérnyomásmérés, EKG
- + arteriográfia (új diagnosztikai módszer, melynek segítségével gyorsan, egyszerűen adhatunk felvilágosítást az erek állapotáról, az érlemezésedés jelenlétéről, illetve fokáról)
- + hasi ultrahang vizsgálat (máj, epe, hasnyálmirigy, lép, vese vizsgálata)
- + urológiai szűrővizsgálat
- + hangterápia (érszűkületes fájdalom csökkentése)
- + érrendszeri rizikószűrés
- + diétás tanácsadás (14.00-tól)

A szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak.

APRÓhirdetések

Kis telek eladó befektetési céllal 1,5 millió Ft-ért Aszódon, frekventált helyen.
Tel: 06-70-387-4686.

Turán, a Galgahévízi úton 900 négyzetméteres építési telek gázcsónkkal és fűtő kúttal eladó.
Tel: 06-20-342-7563

Gyönyörű magyar vizsla kölykök oltva, féregtelenítve eladók.
Ár: 15000 Ft Tel: 06-20-970-9963.

Aszódon a Falujárók úti lakótelepen téglából épült társasházban eladó magasföldszinti 41 m²-es, egy szoba összkomfortos, felújítandó lakás zárható pincével. Telefon, konvektoros fűtés, alacsony rezsi; kábeltévé a lépcsőházban. Irányár: 7 millió Ft.
Érdeklődni: 06-20-9749-850.

Aszód központjában eladó egy 66 m²-es, 2,5 szobás, összkomfortos társasházi lakás 50 m²-es, külön lakásként is beépíthető tetőtérrel. Telefon, beépített konyha- és hálószobabútor, rendkívül alacsony rezsi. Írá: 14,5 M Ft. Érd: 06-30-572-1913, 28/400-312 (este és hétvégén)

EZT NEM HISZEM EL!

Így bosszankodnak e hirdetés láttán azok, akik nemrég vettek új autót – máshol. Ön hihet a szemének, hiszen ha most vásárol új Škoda Fabia Classicot, használt autóját **plusz 500 000 Ft-ért** beszámítjuk.

Nyugodtan elviheti...

A képen látható modell extra felszereltségű.
Az akció visszavonásig érvényes.

**Az Ön Škoda-
márkakereskedője:**

**Patócs Autóház
2100 Gödöllő,
Rigó u. 10.**

Tel.: (28) 515-710

Fax: (28) 515-720

www.patocsauto.hu

Kérem, ne
zavarjanak...

...autóhirdetési
szórólapokkal!

**Már döntöttem:
Volkswagen
Polót veszek!**

Visszautasíthatatlan
finanszírozási ajánlat
a Volkswagentől:

**Volkswagen Polo
havi 19 990 Ft-ért.**

THM: 7,24%

A maradványértékes ajánlat 25% induló részlet,
72 hónap futamidő esetén visszavonásig érvényes.

Az Ön Volkswagen márkakereskedője:

Autócentrum Gödöllő Rt.

2100 Gödöllő, Szent-Györgyi A. u. 1.

Tel.: 28/515-510 Fax: 28/515-520

E-mail: vwertekesites@autocentrumgodollo.hu Web: www.autocentrumgodollo.hu

Félidei tart csapatunk a felkészülésben

Nyert presztízmérkőzésekkel a tarsolyában készül a Tura csapata az NB III-as labdarúgó-bajnokság tavaszi szezonjára. A legnagyobb skalpot kétségkívül a REAC 3:2 arányú legyőzése jelenti, mellyel együttesünk visszavágott az őszi szezon felkészülési időszakában elszenvedett 20 arányú vereségért. A hétvégén a turai gárda a Bag 4:2-es legyőzésével bizonyította, hogy jelenleg a Galgamente legjobb labdarúgó csapata.

Tura VSK - REAC 3:2 (2:0)

Gólszerzők: Lőrincz, Kuti, Csépanyi.

Idei első felkészülési mérkőzésünk a csapatok összecsapásán túl a két edző (*Aczél Zoltán* és *Urbán Flórián*) presztízharcra is volt. A NB I.B éllovasa a kelletténél nagyobb mellénnyel lépett pályára, ám hamar rá kellett döbbsennie, hogy szó sincs lefutott eredményről.

A hirtelen megdöbbenéstől csak derékon felül sikerült rugniuk, erről bővebben *Kuti Laci* tudna mesélni. Jó iramú találkozó jó játékkal kirukkolvá, megérdemelten győztünk.

Tura-Zsámbék 3:1 (2:1)

Gólszerzők: Lillik, Kuti, Völgyes

A Duna-csoportban szereplő ellenfél játékban és kondícióban is gyengébb erőt képviselt, s ezen lemaradásukat durva játékkal próbálták kompenzálni. Támadóink pontosabb helyzetkihasználása esetén 6-7 gólos is lehetett volna a különbség.

Tura-Bag 4:2 (3:0)

A korábban mindig nagy párharcot hozó találkozó sima

turái győzelmet hozott – még akkor is, ha a végeredmény viszonylag szorossá alakult a végére. Pedig az első félidei játékot tekintve úgy festett, hogy akár 6-7 turai gól is eshet a meccsen. A mieink aztán lazábbra vették a figurát, így a bagiaknak is sikerült kétszer betalálni. Igaz, az ellenfél mestere tisztában volt vele, hogy azért mégsem volt olyan szoros a mérkőzés, mert azzal gratulált *Aczél Zoltánnak*, hogy valóban osztálynyi különbség van a két gárda között. Ez pedig nem akármilyen elismerés.

*

Aczél Zoltán a Bag elleni találkozó végeztével így nyilatkozott:

- Eddig minden úgy alakult a felkészülésünkben, ahogy terveztem. A negyedik héten vagyunk túl; a három heti futómunkát mindenki elvégezte. Az sem mellékes, hogy a felkészülési találkozóink mindegyikét megnyertük. Az erősítéssel már vannak gondjaim. Három labdarúgó leigazolását terveztem: egy csatárt, egy háttvédet és egy középpályást. Sajnos kettő közülük visszamondta a Turán való szereplést. Ugyanakkor távozott *Folmer Krisztián* (Dunaharaszti) és *Kovács Krisztián*.

Vékonynak mondható az a keret, amely a rendelkezéseimre áll jelenleg, de nagyon remélem, hogy február 15-ig sikerül még egy-két játékost leigazolnunk.

Horák Mária - Rácz Zoltán

A Tura a március 19-i bajnoki rajt előtt sorban vívja az edzőmérkőzéseket. A szurkolók számára rossz hír, hogy nem a saját pályáján, azt ugyanis a klubvezetés igyekszik kímélni.

Íme a menetrend:

02. 13. 17 óra:

Tura-Felsőpakony (UTE műfüves pálya)

02. 19. 11 óra:

MTK junior-Tura (Salgótarjáni út)

02. 23.:

Dunaharaszti-Tura

02. 26. 14 óra:

Örkény-Tura

03. 02.:

Aszód-Tura

03. 05.:

Bag-Tura (Lajtos István emlékmérkőzés)

03. 12. 15 óra:

Kóka-Tura

Sikeres volt a Turai Sportbál

Köszönet a támogatásért

Ezúton mondunk köszönetet mindenkinek, aki a klub 2005. évi sportbáljának sikeres lebonyolításához hozzájárult:

Bartók Béla Művelődési Ház, Raksányi Ildikó és tánc-csoportja, Zagyva Banda, Sági Anita (Virágbolt), Zimányi Zsolt (Sportbúfé), Király Elek, Ali lakáskultúra, Grafit Írószer-Diós István, Zséli Erzsébet (Lakástextil), Adri Divat (Györi Tiborné), Galga Coop Rt., Pásztorné Dolányi

Erzsébet, Sportland, italdíszkont (Piac tér), Papír-írószer (Piac tér), Milla 96 lottózó, Gála Ruházati Bt. (Szovics), Tóthné Pintér Éva (Cipőbolt), 100 Ft-os bolt, Libra könyvesbolt, Lapu Lászlóné, Szénási Istvánné, Szovics autósbolt, 2 ezmester bolt, Turai L és L Kft., Maros Ép-ker, Sz. T. H. Team Bt. (Macskaszem), Karnevál 2001 Bt., Hubert Tibort, Nimra Kft., Nagy Tóth István (Gyöngyös Sör-ker).

Torna helyett emlékmérkőzés

Megszakadni látszik a RO-LA Kupa küzdelemsorozata. A korábbi főszervező, Rózsa-völgyi Sándor ugyanis idén nem vállalta fel a kupa szervezését.

A nagypályás labdarúgótornára eddig hét alkalommal került sor, és rendre jó előkészületi mérkőzéseket vívtak a csapatok. A fő sláger természetesen mindig a Tura-Bag találkozó volt. Igaz, ezekben az években a két együttes még egy bajnokságban játszott, és igen kiegyenlítették voltak az erőviszonyok.

Az idei torna helyett mindössze egy emlékmérkőzésre kerül sor, mégpedig a két évvel ezelőtt elhunyt *Lajtos István* emlékére, aki szintén névadója volt a korábbi kupasorozatnak. A március 5-én, szombaton, Bagon lejátszandó találkozóhoz egyelőre nem ismert a kezdési időpontja.

Libra Könyvesbolt

Tura, Dózsa György u. 7.

Könyvújdonságok és -régiségek, térképek, hanghordozók, videokazetták, faxolás, fekete-fehér és színes fénymásolás

Az aranyéremmel részvételi jogot szereztek a területi döntőn

Tornászlányaink ismét megyebajnokok

Február 5-én rendezték meg Nagykörösön a Pest Megyei Diákolimpia tornászbajnokságát, amelyen a Hevesy György Általános Iskola hat fős csapata is részt vett. A turai leányok – tizenkét ponttal megelőzve a rivális nagykörösieket, illetve a harmadik helyezett csemőieket – a dobogó legfelső fokára állhattak fel, s így március 6-án részt vehetnek az ugyancsak Nagykörösön rendezendő területi döntőn.

- Nehéz délutánok állnak mögöttünk, hiszen a kimagasló siker záloga a jó felkészülés – mondta Csighyné Szota Katalin tanárnő, a csapat felkészítője. – Csapatunk tagjai nagyon lelkesen vettek részt a munkában, emellett sok segítséget kaptunk Kovácsné Demetrovics Krisztinától, aki iskolánk „tornászvetéránjaként” rendszeresen segíti edzéseinket.

A sikert február 6-án újabb követte: a Lánchíd Kupa Országos Meghívásos Versenyen az ország legjobb tizennyolc csapata között a turaiak az előkelő *hetedik* helyet szereztek meg, *Toldi Fanni* pedig a százfíz egyéni induló között a hatodik helyen végzett.

A szép sikereket magáénak tudható csapat tagja volt még

Benke Beáta, Síma Fanni, Csörge Ivett, Káré Adrienn és Tóth Zs. Fanni. Mindannyiuknak gratulálunk a szép sikerekhez!

T. P.

Balassi Júliája

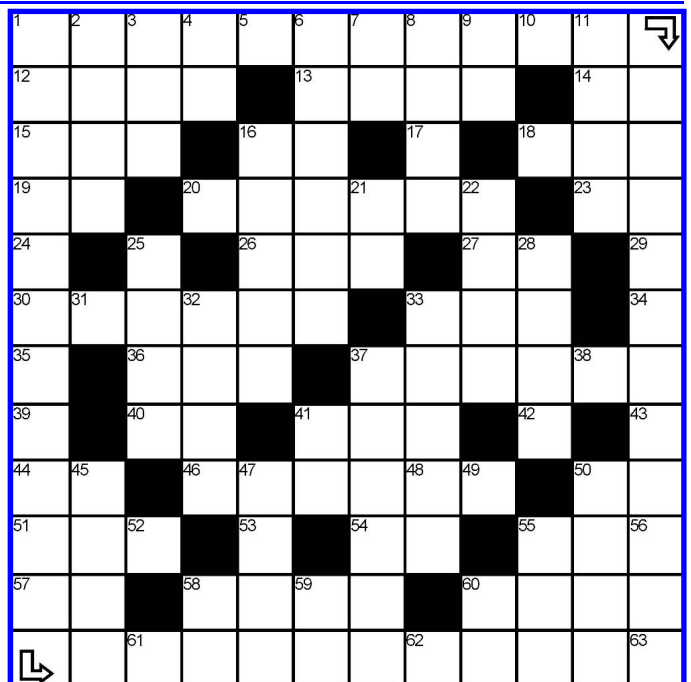
Balassi Bálint: Hogy Júliára talál, így köszöne neki című verséből idéztünk.

Vízszintes: 1. A megfejtés első része, zárt betű: N 12. Édesség 13. Kelet, angolul 14. Deciméter 15. Nem ott! 16. Velő páratlan betűi 17. Tanuló vezető 18. Nem oda! 19. -ve párja 20. Vasúti alkalmazott 23. Ezüst 24. Spanyol autójel 25. Egye! 26. Német névelő 27. Európa Kupa 29. Gramm 30. Jégkrém 33. AAI 34. Ipszilon 35. Szén 36. -ről párja 37. Jó szagú 39. Kén 40. Papírra vet 41. Árszt 42. Átmérő jele 43. Liter 44. Basa közepe! 46. Hegy alatti folyó, út 50. A szélein műt! 51. Kázsé! 53. Oxigén 54. Cípész szerszám 55. Fej szörzet 57. Nem én 58. Csónakot hajt 60. Szerszám 63. Az idő jele a fizikában.

Függőleges: 1. A megfejtés második része 2. Női név 3. A közelebbit! 4. Sír 5. Félbe! 6. A megfejtés negyedik, befejező része 7. Éjfélíg tart 8. Napszak 9. Drót szélek! 10. Bór 11. Pataky Attila zenekara 16. Nagyon hevesen 18. Jód 20. Bé! 21. Török autójelzés 22. ... Madrid, spanyol futballcsapat 25. Heves megyei város lakója 28. Megjelentet 31. Amper 32. Női név 33. Női hang 35. A megfejtés harmadik része, zárt betű: É 37. Bejáró 38. Félto! 41. Olga egynemű betűi! 45. Ruhát felvarr 47. Szelelem, angolul 48. Megszólítás 49. Té! 50. Sakk játszma vége 52. Félsz! 55. Fejünkön lévő szörzet 56. Marad 58. Eledel darab! 59. Földönkívüli manó 60. Sav rész! 61. Egye! 62. Magyar autójelzés.

- fné -

*

A megfejtést a lap aljáról kivágott rejtvényszelvényvel ellátott, *nyílt levelezőlap*on lehet beküldeni a Városi Könyvtár címére (Bartók tér 3.) **február 28-ig.** A megfejtők között a Galga Coop 2000 Ft értékű vásárlási utalványát és a Libra Könyv-

vesbolt 1500 Ft értékű könyvutalványát sorsoljuk ki.

*

Januári számunk megfejtése:

"Boldog új esztendőt kíván a gyermek és a felnőtt."

A 2000 Ft értékű vásárlási utalványt *Lakházi Ildikó* (Rákóczi út 125.), az 1500 Ft értékű könyvutalványt pedig *Darnyik Julianna* (Kossuth Lajos út 78.) kedves olvasónk nyerte.

Gratulálunk! Nyereményüket postán küldjük el.

Turai Hírlap
közeleti havilap

Felölös szerkesztő: Hídi Szilveszter

Munkatársak: Balázs Gusztáv, Rácz Zoltán, Szénási József, Takács Pál

Lapterjesztés: Éliás Zoltán

Nytsz: B/BHF/567/P/91 E-mail: rhplusz@rhpluszvideo.hu

Levél cím: Városi Könyvtár - 2194 Tura, Bartók tér 3.

Készült 850 példányban az ArtWind-Nyomda Kft. nyomdázemében, Gödöllőn